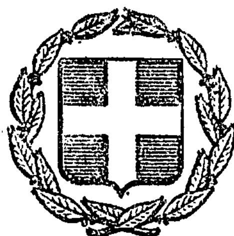

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1978	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 198

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 845

Περὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Β' τάξεως Ἡμερησίου καὶ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως καὶ τοῦ Προτύπου Κλασσικοῦ Λυκείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 παρ. 4 τοῦ Ν. 309/1976 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

2. Τὶς 6, 21, 22,97, 100/1978 πράξεις τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (ΚΕΜΕ).

3. Τὴν 842/1978 πράξη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ (Β') ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἄρθρο 1.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Β' τάξη τοῦ Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Μαθήματα :

Α' Πρόγραμμα κοινό :	Ὧρες
Θρησκευτικά	2
Νέα Ἑλληνική Γλώσσα καὶ Γραμματεία	4
Ἀρχαία Ἑλληνική Γλώσσα καὶ Γραμματεία	5
Ἱστορία	2
Ψυχολογία	2
Μαθηματικά	4
Φυσικά (Φυσική-Χημεία)	3
Ξένη Γλώσσα	2
Φυσική Ἀγωγή	3
Οἰκονομική Γεωγραφία	1
Ὑγιεινή-Ἀνθρωπολογία	1
Σύνολο	29

Β' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς	Κατευθύνσεις α'	β'
Ἀρχαία Ἑλληνική Γλώσσα καὶ Γραμματεία	2	–
Ἱστορία	2	
Λατινικά	2	
Μαθηματικά		3
Φυσικά (Φυσική-Χημεία)		3
Σύνολο	6	6
Γενικό Σύνολο	35	35

Ἄρθρο 2.

Τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς διδακτέας ὕλης στὴ Β' τάξη ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ἔχει κατὰ μάθημα ὡς ἑξῆς :

1. Θρησκευτικά, ὧρες 2.
Χριστιανισμὸς καὶ Κόσμος.

Α'. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

1. Τὸ φαινόμενο τῆς Θρησκείας :

Ἔννοια καὶ θεωρίες γιὰ τὴν ἐτυμολογία τῆς λέξεως Θρησκεία.
Τὸ αἴτημα καὶ ἡ ἀναγκαιότητα τῆς Θρησκείας.
Οἱ ἔννοιες «ἀναζήτηση», «ὑπέρβαση», «κοινωνία» καὶ «ὁλοκλήρωση» στὴ Θρησκεία.

2. Ἰνδοϊσμός

Κύριοι σταθμοὶ ἐξελίξεως καὶ μορφὲς τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ.
Ἡ ἐξάπλωση τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ σήμερα.
Ἡ γοητεία καὶ ἡ ἐπίδραση τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ. Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.
Ἡ ἀξιολόγηση τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ.

3. Βουδδισμός :

Κύριοι σταθμοὶ ἐξελίξεως καὶ μορφὲς τοῦ Βουδδισμοῦ.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Βουδδισμοῦ.
Ἐξάπλωση καὶ ἐπίδραση τοῦ Βουδδισμοῦ.
Ἡ ἀξιολόγηση τοῦ Βουδδισμοῦ.

4. Ἄλλα Ἀσιατικὰ Θρησκεύματα :

Ἡ θρησκεία τῶν λαῶν τῆς Κίνας.
Ζωροαστρισμός : ἱστορία, ἐξέλιξη, ἐξάπλωση, σημερινὴ κατάσταση.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.
Σιντοϊσμός : ἱστορία, ἐξέλιξη, ἐξάπλωση, σημερινὴ κατάσταση, κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.

5. Θρησκεύματα 'Αρχαίων Μεσογειακῶν Λαῶν :
'Η λατρεία τοῦ Μίθρα, τῆς Κυβέλης, τῆς 'Αστάρτης καὶ τῆς Ἴσιδας.
'Η πολυμορφία τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς λατρείας στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ θρησκεία.
Θρησκεία καὶ κράτος στοὺς Ρωμαίους. 'Η λατρεία τοῦ αὐτοκράτορα.

6. 'Ισλαμισμός :
'Εμφάνιση καὶ ἐξάπλωση τοῦ 'Ισλαμισμοῦ.
Σχέσεις 'Ισλαμισμοῦ μὲ τὸν 'Ιουδαϊσμὸ καὶ τὸ Χριστιανισμό.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ 'Ισλαμισμοῦ.
'Η ἐπίδραση τοῦ 'Ισλαμισμοῦ σήμερα.

7. 'Αφρικανικὰ Θρησκεύματα :
'Απὸ τὸν 'Ανιμισμὸ καὶ τὴν Πυρολατρεία στὶς σύγχρονες μορφὲς θρησκείας στὴν 'Αφρική.
'Η θρησκευτικὴ ἰδιομορφία καὶ ποικιλία στὴν 'Αφρική.
Συνάντηση τῆς Θρησκευόμενης 'Αφρικῆς μὲ τὸ Χριστιανισμό.

8. Χιλιασμὸς - Σιωνισμός :
'Ιστορικὴ ἀναδρομὴ στὴν ἐμφάνιση καὶ ἐξάπλωσή τους.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τους.
'Επιδράσεις τους στὸν ἑλληνικὸ χῶρο.

9. Μασονισμός :
Εἶναι ὁ Μασονισμὸς θρησκεία ἢ ὄχι; Αἰτιολόγηση - ἀποφάσεις.
Τὸ μεταφυσικὸ καὶ λατρευτικὸ στοιχεῖο στὸ Μασονισμό.
'Η ἰδιοτυπία τῆς ἀποκρύψεως καὶ οἱ παρεξηγήσεις στὸ Μασονισμό.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Μασονισμοῦ.

10. Σύγχρονα Παραθρησκευτικὰ Φαινόμενα :
Συγκρητιστικὲς τάσεις στὸ χῶρο τῆς θρησκείας σήμερα.
Νεοπαγανισμὸς καὶ νοσηρὲς ἐκδηλώσεις θρησκευτικότητας.
Πνευματισμός, μαγεία, γιόγκα κ.τ.λ.

11. 'Ιουδαϊσμός :
'Ο ἱστορικὸς χαρακτήρας τοῦ 'Ιουδαϊσμοῦ.
Βασικὰ σημεῖα διδ/λίας τοῦ 'Ιουδαϊσμοῦ.
Σχέσεις 'Ιουδαϊσμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ.
'Η τυπολατρεία στὸν 'Ιουδαϊσμὸ καὶ ἡ «καινὴ κτίσις» στὸ Χριστιανισμό.

12. Θρησκευτικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ :
'Η θρησκευτικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀναζήτησή της.
'Η ἀποκάλυψη ὡς εἴσοδος τοῦ «καινοῦ» στὸν ἀνθρώπινο διαλογισμό.
'Η φιλανθρωπία τῆς ἀποκαλύψεως καὶ ὁ θεανθρώπινος χαρακτήρας της.
Φυσικὴ καὶ ὑπερφυσικὴ ἀποκάλυψη.

13. Σχέσεις Χριστιανισμοῦ καὶ ἄλλων Θρησκευμάτων :
Κοινὰ σημεῖα.
Οὐσιαστικὲς διαφορές.
'Η ὑπεροχὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

14. 'Ο Χριστιανισμὸς στὸν κόσμο σήμερα :
'Η ἐξάπλωση καὶ διασπορὰ τοῦ Χριστανισμοῦ στὸν κόσμο.
Στατιστικὰ δεδομένα.
'Ο διάλογος τοῦ Χριστανισμοῦ μὲ τὰ ἄλλα θρησκεύματα.
'Η ὀρθόδοξη ἱεραποστολὴ στὸν κόσμο σήμερα.

Β' Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

15. 'Η ἀναζήτηση καὶ ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ :
'Η ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ (πράξ. 17, 27) καὶ οἱ δυνατότητες τῆς φυσικῆς Θεολογίας.
'Ο ἐρχομὸς τοῦ Θεοῦ στὴν 'Ιστορία. 'Ο ἐρχόμενος Θεὸς τῆς 'Αγίας Γραφῆς.
'Η θεία ἀποκάλυψη ὡς γεγονὸς καὶ ὡς μήνυμα.
'Ο ἄνθρωπος ἀποδέκτης καὶ συνεργὸς τῆς θείας ἀποκαλύψεως.

16. Τὸ ἐρώτημα γιὰ τὸ Θεό :
'Η ἀναζήτηση τοῦ ἀπόλυτου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο.
Οἱ ἄνθρωποι φαντάζονται καὶ πλάθουν τὸ Θεό. 'Ο Θεὸς τῶν φιλοσόφων.
'Η βιβλικὴ ἀντίληψη γιὰ τὸ Θεό. 'Ο προσωπικὸς Θεός.

17. 'Η Χριστιανικὴ διδασκαλία γιὰ τὸ Θεό :
«Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα».
Τὸ ἀκατάληπτο τοῦ Θεοῦ.
'Υπερβατικότητα καὶ ταυτόχρονη ἐνδοκοσμιότητα τοῦ Θεοῦ.
'Η ἀλήθεια γιὰ τὸ μυστήριο τῆς 'Αγ. Τριάδας καὶ ἡ σημασία της.

18. 'Η ἄρνηση τοῦ Θεοῦ :
Τὸ φαινόμενο τῆς ἀθεΐας (αἴτια, οὐσία).
Μορφὲς τοῦ σύγχρονου ἀθεϊσμοῦ.
Σχέσεις τῆς ἀθεΐας, ἐπιστήμης καὶ Διαφωτισμοῦ.
Κριτικὴ τῆς ἀθεΐας. 'Η κάθαρση τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸ Θεό.

19. 'Ο αὐτόνομος ἄνθρωπος καὶ ἡ κρίση τοῦ Πολιτισμοῦ μας :
'Η κρίση τῆς Μεταφυσικῆς καὶ ἡ ἐκκοσμίκευση τῆς Θρησκείας.
'Ο ἄνθρωπος ἐξορίζει τὸ Θεὸ στοὺς οὐρανούς. 'Η καινοφανὴς θεωρία γιὰ τὸ «θάνατο τοῦ Θεοῦ».
'Ο αὐτόνομος ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ τραγωδία τοῦ ἄθεου οὐμανισμοῦ.

20. 'Η Χριστιανικὴ πίστη :
Οἱ δυνατότητες τῆς πίστεως στὴν ἐποχὴ μας.
'Η Χριστιανικὴ πίστη. Τὸ νόημα τοῦ ὀρθόδοξου δόγματος.
Πίστη καὶ γνώση.
Στοιχεῖα ἄσχετα πρὸς τὴ χριστιανικὴ πίστη : Δεισιδαιμονία, φανατισμός, ἰδεολογία.

21. Σχέσεις τῆς Χριστιανικῆς πίστεως μὲ τὴν ἐπιστήμη.
Τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἐπιστήμης.
Τὰ αἴτια τῶν παρεξηγήσεων.
Γιὰ μιὰ γόνιμη συνεργασία Χριστιανισμοῦ καὶ 'Επιστήμης.

22. Χριστιανικὴ πίστη καὶ Πολιτισμός :
Δυνατὴ καὶ ὠφέλιμη ἡ συνύπαρξη Χριστιανισμοῦ καὶ Πολιτισμοῦ.
Οἱ ἀκρότητες μορεῖ νὰ παρουσιαστοῦν καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές.
Γιὰ ἕνα χριστιανικὸ πολιτισμό.

23. 'Ο κόσμος :
Τὸ μεγαλεῖο τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος.
'Ο κόσμος ὡς δημιουργία.
Οἱ θεωρίες γιὰ τὴν αὐθυπαρξία καὶ αἰωνιότητα τῆς ὕλης.
'Η ἀξία τῆς ὕλης καὶ ἡ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου.
'Η θέση τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸν κόσμο.

24. 'Ο ἄνθρωπος :
'Η καταγωγὴ καὶ ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου. Ψυχὴ καὶ σῶμα.
Μεγαλεῖο καὶ ἀθλιότητα.
Ἄνδρας καὶ γυναίκα.
'Η ἑνότητα τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

25. 'Η εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο.
'Ο εἰκονισμὸς τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο.
'Η ἔννοια καὶ ἡ σημασία τοῦ «προσώπου».
Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

26. Τὸ παράλογο τοῦ κακοῦ :
'Η ἠθικὴ πτώση τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ παράλογο, ἡ ἀγωνία, ὁ θάνατος.
Τὸ τραγικὸ στοιχεῖο τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. 'Η ἀνθρώπινη «ὕβρη», ὁ «Προμηθεϊσμός», ὁ «'Υπεράνθρωπος».
'Η ἀλλοτρίωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τὸν ἑαυτό του. 'Η ἡρωοποίηση τοῦ μηδενισμοῦ.

Ἡ ζωτικὴ ἀνάγκη καὶ ἡ νοσταλγία τοῦ ἀνθρώπου γιὰ λύτρωση.

27. Τὸ πρόσωπο τοῦ Λυτρωτῆ :
Οἱ μεσσιανικὲς προσδοκίες καὶ τὸ «πλήρωμα τοῦ χρόνου».
Ἡ δόξα καὶ τὸ μυστήριο τῆς ἐνσαρκώσεως. «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο».
Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.

28. Ὁ Ἱστορικὸς Ἰησοῦς :
Τὸ ἐρώτημα πρόκληση. «Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι».
Πῶς εἶδαν τὸ Χριστὸ οἱ γενιὲς τῶν ἀνθρώπων. Οἱ «βίοι τοῦ Ἰησοῦ».
Ὁ Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ. «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος».

29. Ἀξιοπιστία τῆς Βίβλου :
Ἡ ἱερότητα τῶν συγγραφέων τῆς Βίβλου.
Ὁ προσωπικὸς χαρακτήρας τῶν συγγραφέων καὶ ἡ θεοπνευστία τῆς Ἁγίας Γραφῆς.
Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη καὶ ἡ Βίβλος.

30. Οἱ πηγὲς γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό :
Ἡ μαρτυρία τῆς Καινῆς Διαθήκης.
Ἡ βεβαιότητα τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἱστορικότητα τοῦ Ἰησοῦ.
Ἡ πίστη στὸ Χριστὸ καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

31. Τὸ ἔργο τοῦ Λυτρωτῆ :
Διδασκαλία καὶ θαύματα : «Φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα».
Ἡ σταυρικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ.
Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀνάπλαση τοῦ κόσμου.
Ἡ ἐκπλήρωση τῆς «θείας οἰκονομίας».

32. Τὸ «Πνεῦμα τῆς ἀλήθειας» :
Ἡ «ἀπουσία» τοῦ Παράκλητου ὡς τὴν Πεντηκοστή.
Τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Παράκλητου.
Θεσμὸς καὶ Πνεῦμα, Χάρισμα καὶ ἀξίωμα, Ἱστορία καὶ Μεταμόρφωση.

33. Ἐκκλησία : Ἡ νέα κοινωνία :
Τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία ;
Ἡ ἐκκλησία ὡς μυστήριον. Τὸ φθαρτὸ καὶ τὸ ἄφθαρτο στὴν Ἐκκλησία.
Ἡ θεία Χάρη μέσα στὴν Ἐκκλησία.
Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὴν Ἱστορία. Ἡ «καινὴ κτίσις».

34. Παράδοση καὶ ἀνανέωση στὴν Ἐκκλησία :
Ἐμμονὴ στὴν παράδοση καὶ δημιουργικὴ ἀνανέωση.
Παρεξηγήσεις καὶ ὑπερβολές.
Θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ πλαίσια γιὰ παράδοση καὶ ἀνανέωση.
Ἡ παράδοση καὶ ἡ ἀνανέωση στὴν Ἐκκλησία σήμερα.

35. Ἡ Ἐλπίδα τοῦ κόσμου καὶ ὁ ἐρχόμενος :
Ἡ προσωρινότητα τοῦ κόσμου : «Παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου».
Τὸ τέλος καὶ ἡ τελείωση. Τί μπορῶ νὰ ἐλπίζω ;
Ἀνθρώπινες ἐλπίδες καὶ οὐτοπίες.
Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ, Κρίση καὶ ἐλπίδα τοῦ κόσμου.

Γ' ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

36. Ὁ Δεκάλογος :
Κείμενο : Ἐξόδου 20,1-18.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

37. Τὸ προνόμιο νὰ εἶσαι ἄνθρωπος :
Κείμενο : Γρηγορίου Νύσσης «Περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου».
(ἐπιλογή).
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά.
Ἡ ὑποτίμηση τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἐποχή μας.
Ἡ εὐθύνη τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του.

38. Τὰ Μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ :
Κείμενο : Ψαλμός 103.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς ἐκκλησίας.

39. Γιά τοὺς ἄρχοντες Ὕμνος στοὺς Προγόνους.
Κείμενο : Σοφία Σειράχ 32,1-6 καὶ 44,1-15.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

40. Ἡ χαρὰ τοῦ λαοῦ :
Κείμενο : Ἠσαΐου κεφάλαια 34-35 (ἀποσπάσματα).
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, Θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

41. Ὁ Τρόπος καὶ τὸ Περιεχόμενο τῆς προσευχῆς :
Κείμενο : Ματθαίου 6,6-15.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

42. Ἡ ἀρχιερατικὴ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ :
Κείμενο : Ἰωάννου, κεφ. 17.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.

43. Ἡ ζωὴ τῶν πρώτων Χριστιανῶν :
Κείμενο : Πράξεων 2,37-47 καὶ 4,32-46.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
Διδάγματα γιὰ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα.

44. Ὁ Ὕμνος τῆς ἀγάπης :
Κείμενο : Α' Κορινθ. 13,1-13.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

45. Ἡ Εὐθύνη νὰ εἶσαι Χριστιανός :
Κείμενο : Ἰακώβου 1,2-27 καὶ 2,14-26.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ στὴ λατρευτικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

46. Εὐγνωμοσύνη στὸ διδάσκαλο :
Κείμενο : Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Πανηγυρικός, παρ. 3-4. ΒΕΠ 17, 277-280 (ἀποσπάσματα).
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

47. Ἡ ἐξοχότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ :
Κείμενο : Ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητον, κεφ. 5-9 (ἀποσπάσματα).
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

48. Σχέσεις ἀρετῆς καὶ Εὐημερίας :
Κείμενο : Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ἐπιστολαὶ 5, 186. (Λόγος πρὸς Ἕλληνας) MG 78, 1437-1444 (ἀποσπάσματα).
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

49. Θεομηνίες : Πεῖνα καὶ Ξηρασία :
Κείμενο : Μ. Βασιλείου, Ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ παρ. 7-9 (ἐπιλογή) ΕΠΕ 7, 150-161.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

50. Πίστη καὶ Ἔργα :
Κείμενο Διαδόχου Φωτικῆς, Κεφάλαια γνωστικὰ 100 περὶ πνευματικῆς τελειότητος κεφ. 20-21, SHC 5 BIS, MG 65.
Σχόλια : Γραμματολογικά, πραγματικά, θεολογικά.
Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

51. Ἡ ἐκκλησία ἀγωνίζεται γιὰ τὸ λαό :
Κείμενο Χρυσοστόμου, εἰς τοὺς ἀνδριάντας ὁμιλία 21 (ἀποσπάσματα).
Σχόλια : Γραμματολογικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά.
Ἀναγωγὴ στὴ σημερινὴ ἐποχή.

52. Ὕμνος στὸ Χριστό :
Κείμενο : Κλήμεντος Ἀλεξ. Παιδαγωγός 3, 12 ΒΕΠ 7,233.
Μετάφραση τοῦ Ὕμνου.
Σχόλια : πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά.

ΙΙ. ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ

Ὧρες 4.

Α' Γλωσσικὴ διδασκαλία :

Εὐκαιριακά, κατὰ τὴ διδ/λία τῶν κειμένων, θὰ γίνεται συμπλήρωση τῆς γλωσσικῆς καταρτίσεως τῶν μαθητῶν (μὲ γλωσσικὲς ἀσκήσεις.) Ἐπιμονή, ὅπως καὶ στὴν προηγούμενη τάξη, ἰδίως στὰ ἀκόλουθα κεφάλαια : α) Οἱ ξενικὲς ἐπιδράσεις ἐξαιτίας τῆς ἐπικοινωνίας μας μὲ τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ ἡ ἀφομοίωση τῶν ξένων λέξεων. β) Ἡ ἐπιστημονικὴ ὁρολογία. γ) Ὁ πλουτισμὸς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσας ἀπὸ τὴν ἀρχαία καὶ τὴ μεταγενέστερη ἑλληνική.

Εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν στὴ δομὴ καὶ τὸ ὕφος τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου. Ἐπισήμανση χαρακτηριστικῶν χωρίων γιὰ τὴν ἀρχιτεκτονική τους σύνθεση καὶ τὴν ἐκφραστική τους πληρότητα. Συστηματικότερη ἀνάλυση τοῦ ὕφους. Εἴδη τοῦ ὕφους (ὕφος πλαδαρό, ἄτονο, ἐπιτηδευμένο, ἀνθηρό, ἁπλὸ κ.τ.λ.).

Διάκριση ἐπιπέδων λεξιλογίου : λεξιλόγιο καθημερινῆς ὁμιλίας, λεξιλόγιο λογοτεχνίας (πεζογραφίας, ποιήσεως), λεξιλόγιο ἐπιστημονικοῦ λόγου κ.τ.λ.

Β' Διδασκαλία κειμένων :

Ἀνάγνωση καὶ ἑρμηνεία ἀντιπροσωπευτικῶν ἔργων τῆς νεοελληνικῆς Γραμματείας, πεζῶν καὶ ποιητικῶν, μὲ ἰδιαίτερη παιδευτικὴ καὶ λογοτεχνικὴ ἀξία. Τὰ κείμενα αὐτὰ θὰ λαμβάνονται ἀπὸ ἐγκεκριμένη συλλογὴ Νεοελληνικῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ ἀπὸ αὐτοτελεῖς ἐγκεκριμένες ἐκδόσεις καὶ θὰ ἀναφέρονται σὲ ὅλες τὶς περιόδους τῆς νεοελληνικῆς γραμματείας καὶ σὲ ὅλα τὰ εἴδη το λόγου. Στὴν τάξη αὐτὴ ἀρχίζει ἡ διδασκαλία θεατρικῶν κειμένων. Ἀπὸ τὴν παλαιότερη νεοελληνικὴ γραμματεία θὰ ἐπιλεγοῦν ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα ἔργων ἀπὸ τὴν ἅλωση τῆς Κων/πόλεως, ὡς τὴν Ἐπανάσταση, καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν Κρητικὴ λογοτεχνία. Ἐκτενέστερη θὰ εἶναι ἡ ἐπιλογὴ ἔργων, ἔμμετρων καὶ πεζῶν, ἀπὸ τὴ γενιὰ τοῦ Παλαμᾶ καὶ μετά.

Ἐπίσης θὰ ἐπιλεγοῦν ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν δημωδέστερο λόγο τῆς τελευταίας βυζαντινῆς περιόδου.

Μελέτη τῶν ἐκτενέστερων κειμένων στὸ σπίτι ἀπὸ τοὺς μαθητὲς σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ καθηγητῆ καὶ ἑρμηνευτικὴ ἐπεξεργασία τους στὸ σχολεῖο, ὅπως καὶ στὶς προηγούμενες τάξεις. Βαθύτερη ἐξέταση τοῦ ἰδεολογικοῦ περιεχομένου, τῶν ἰδιαίτερων ἐκφραστικῶν μέσων, τῆς τεχνοτροπίας καὶ τοῦ ὕφους τοῦ κάθε διδασκομένου ἔργου. Χαρακτηρισμὸς τοῦ ἔργου καὶ κατάταξή του στὸ ἀντίστοιχο λογοτεχνικὸ εἶδος. Στοιχειώδης ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν σχετικὰ μὲ τὸ θέατρο ὡς ἰδιαίτερο λογοτεχνικὸ εἶδος. Σύντομες καὶ σαφεῖς πληροφορίες γιὰ τοὺς συγγραφεῖς καὶ τὰ ἔργα τους, γιὰ τὰ εἴδη τῆς πεζογραφίας καὶ τῆς ποιήσεως, γιὰ τὶς ἰδιαίτερες τεχνοτροπίες τῶν σχολῶν στὴν πεζογραφία καὶ τὴν ποίηση (κλασικισμός, ρομαντισμός, ρεαλισμός, νατουραλισμός, συμβολισμός κ.τ.λ.). Μετρικὴ ἀνάλυση τῶν ποιημάτων. Ἐπιδράσεις τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς λογοτεχνίας στὴ νεοελληνικὴ πεζογραφία καὶ ποίηση.

Ἀνάγνωση καὶ ερνηνεία ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων κλασικῶν ἔργων τῆς ξένης λογοτεχνίας. Μελέτη τῶν κειμένων ἀπὸ τοὺς μαθητὲς στὸ σπίτι καὶ ἑρμηνευτικὴ ἐπεξεργασία τους στὸ σχολεῖο, ὅπως γίνεται καὶ μὲ τὰ ἑλληνικὰ κείμενα. Στοιχειώδης γραμματολογικὴ ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν σχετικὰ μὲ αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ σύγκρισή τους πρὸς ἀντίστοιχα ἑλληνικὰ ἔργα ποὺ διδάχτηκαν.

Συνέχιση τῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν στὴν καλαίσθητη ἀνάγνωση καὶ ἀπαγγελία. Συνέχιση ἐπίσης τῆς ἀσκήσεώς τους στὴ χρήση λεξικῶν Γραμματολογίας καὶ βοηθημάτων. Καθοδήγηση τῶν μαθητῶν, ὥστε νὰ αὐτενεργοῦν μελετώντας λογοτεχνικὰ ἔργα στὸ σπίτι.

Γ' Γραμματολογία-Μετρική :

Κατὰ τὴ διδ/λία τῶν κειμένων θὰ δίνονται τὰ ἀπαραίτητα γραμματολογικὰ στοιχεῖα γιὰ τοὺς συγγραφεῖς, τὰ εἴδη τῆς ποιήσεως καὶ τῆς πεζογραφίας, τὶς τεχνοτροπίες, τὶς Σχολὲς κ.τ.λ. Κατὰ τὸ δεύτερο τετράμηνο συστηματικὴ διδ/λία κατὰ τρόπο συνοπτικὸ τῆς ἱστορίας τῆς Νεοελληνικῆς γραμματείας ὡς τὶς πρῶτες δεκαετίες τοῦ 20οῦ αἰώνα, μὲ ἀναφορὰ στὰ χαρακτηριστικὰ ἔργα τῆς κάθε περιόδου καὶ τοῦ κάθε λογοτεχνικοῦ εἴδους. Κατὰ τὴ διδ/λία ποιημάτων ἀνακεφαλαίωση καὶ ἐμπέδωση τῶν διδαγμένων στοιχείων μετρικῆς καὶ συμπλήρωσή τους (ᾠδή, μπαλάντα, ἀλφάβητοι, ἀκροστιχίδες).

Δ' Ἐκθέσεις :

Στὴν τάξη αὐτὴ οἱ ἐκθέσεις περιορίζονται στὶς γραπτές. Γραφὴ μιᾶς ἐκθέσεως κάθε δεκαπενθήμερο στὸ σχολεῖο. Ἡ διάρκεια τῆς γραφῆς θὰ εἶναι 1 1/2 ὡς 2 ὧρες. Πρέπει νὰ γραφοῦν 10 τουλάχιστον ἐκθέσεις κατὰ τὸ διδακτικὸ ἔτος.

Θέματα ἐκθέσεων : ἀνάλογα πρὸς τὰ θέματα τῆς προηγούμενης τάξεως, ποὺ ἀπασχολοῦν καὶ προβληματίζουν τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο, μὲ διεύρυνση τοῦ κύκλου τους ὡς ἑξῆς :

Περιγραφὴ μνημείων καὶ μεγάλων τεχνικῶν ἔργων μὲ προσωπικὲς σκέψεις καὶ κρίσεις. Χαρακτηρισμός καὶ συγκρίσεις ἱστορικῶν προσωπικοτήτων.

Συγκρίσεις καὶ χαρακτηρισμοὶ ἱστορικῶν γεγονότων καὶ καταστάσεων, ἐποχῶν, θεσμῶν, ἔργων τέχνης.

Μικρὲς πραγματεῖες καὶ μελέτες σὲ θέματα ποικίλου περιεχομένου.

Ἀνάπτυξη ἐννοιῶν, γνωμικῶν, ἀποφθεγμάτων. Ἀνάπτυξη παροιμιῶν καὶ παροιμιακῶν φράσεων. Ἀνάπτυξη χωρίων πεζῶν κειμένων καὶ στίχων ἢ στροφῶν ποιημάτων.

Γενικὰ τὰ θέματα τῶν ἐκθέσεων τῆς τάξεως αὐτῆς πρέπει νὰ ἔχουν οὐσιαστικὸ περιεχόμενο, ὥστε μὲ αὐτὰ νὰ κινεῖται ἡ σκέψη τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ἀσκοῦνται αὐτοὶ στὴ λογικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἔκθεση διανοημάτων.

Ἡ διόρθωση τῶν ἐκθέσεων θὰ γίνεται μὲ προσοχὴ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ στὸ σπίτι. Οἱ διορθωμένες ἐκθέσεις θὰ σχολιάζονται στὴν τάξη κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς διδακτικῆς ὥρας. Κατὰ τὴν ἐργασία αὐτὴ θὰ ἐπισημαίνονται τὰ συνηθισμένα καὶ κοινὰ σφάλματα (πραγματικά, λογικά, συντακτικά, ὀρθογραφικά, στίξεως, κυριολεξίας, διαρθρώσεως, συνθέσεως κ.τ.λ.) μὲ σκοπὸ τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἐπαναλήψεώς τους, καὶ θὰ δίνονται ὁδηγίες γιὰ τὴ σύνθεση καὶ τὴν ἔκθεση ἰδεῶν.

Καὶ στὴν τάξη αὐτὴ θὰ καταβάλλεται ἐπίμονη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς κενολογίας καὶ τὴν ἄσκηση τῶν μαθητῶν στὴν ὀρθὴ ἀνάπτυξη καὶ ἔκθεση τῶν διανοημάτων τους, ὅπως καὶ στὴν προηγούμενη τάξη.

ΙΙΙ. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ

Α' Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 5.

1. Ἑρμηνεία κειμένων ἀπὸ τὸ πρωτότυπο.

α) Πλάτωνος Κρίτων, ὧρες 2 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου.

Ι. Εἰσαγωγή : Βίος καὶ διδ/λία τοῦ Σωκράτη, βίος καὶ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνα, ὁ φιλοσοφικὸς διάλογος ὡς γραμματολογικὸ εἶδος.

ΙΙ. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τοῦ διαλόγου.

III) Μὲ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας, θὰ γίνει ἡ συνολικὴ θεώρηση τοῦ διαλόγου, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ μαθητὲς τὸ περιεχόμενο, τὴν ἐπιχειρηματολογία, τὴ δομὴ τοῦ ἔργου καὶ τὶς ἀρετὲς τοῦ ὕφους τοῦ Πλάτωνα.

β) Ὁμήρου Ἰλιάδα (Ἐκλογές), ὧρες 2 ἀπὸ 21, Σεπτεμβρίου ὥς 31 Ἰανουαρίου.

I. Εἰσαγωγή: Ὁ ἱστορικὸς πυρήνας τῆς Ἰλιάδας καὶ ὁ ἐμπλουτισμός του μὲ μυθολογικὰ στοιχεῖα. Ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδας (μὲ σύντομη καὶ σαφὴ ἔκθεση τοῦ ὁμηρικοῦ ζητήματος) περιεχόμενο καὶ γενικὸ διάγραμμα τῆς Ἰλιάδας (ὅπου θὰ ἑρμηνεύεται καὶ ἡ δομὴ τοῦ ἔργου). Ἡ ἐπίδραση τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν στὸν ἑλληνικὸ καὶ παγκόσμιο πολιτισμό.

II) Θὰ ἀκολουθήσει γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ραψῳδιῶν: Α (στ. 1-305), Ε(στ. 1-317) Ζ (στ.237—529) καὶ Ω (στ. 144-704). Οἱ στίχοι τῆς ραψῳδίας Ε ὅπως καὶ μέρη τῆς ραψῳδίας Ω θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ μετάφραση.

III) Ἡ γενικὴ θεώρηση, ποὺ θὰ γίνει μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας, θὰ ἔχει ὡς στόχο τὴν κατάδειξη τῶν ἀρετῶν τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως καὶ τῶν διαφορῶν στὸ χαρακτήρα τῶν δύο ὁμηρικῶν ἐπῶν (καὶ τὴν ἐξήγησή τους).

γ) Εὐριπίδη, Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις, ὧρες 3:

Ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ὥς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

I. Εἰσαγωγή: Ἡ γέννηση καὶ ἐξέλιξη τῆς δραματικῆς ποιήσεως. Σύνδεσή της μὲ τὴ διονυσιακὴ λατρεία. Ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τῆς τραγῳδίας καὶ ὁ ἀριστοτελικὸς ὁρισμός. Ἑορτὲς τοῦ Διονύσου καὶ παραστάσεις δραμάτων. Τὸ ἀρχαῖο θέατρο καὶ ἡ σκευή του. Οἱ τρεῖς μεγάλοι δημιουργοί: Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Βίος καὶ ἔργο τοῦ Εὐριπίδη.

II) Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῆς τραγῳδίας. Ἂν κρίνεται ἀποδοτικὸ ἀπὸ τὸ διδάσκοντα, τὰ χορικὰ μέρη μποροῦν νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ μετάφραση.

III) Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνείας, θὰ γίνει συνολικὴ θεώρηση τῆς τραγῳδίας. Μὲ τὰ δεδομένα τῆς διδ/λίας θὰ τοποθετηθεῖ ὁ Εὐριπίδης στὴν ἐποχή του καὶ στὸ λογοτεχνικὸ εἶδος ποὺ ἀνήκει, θὰ ἀνιχνευθοῦν τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ ἔργου ποὺ διδάχθηκε καὶ οἱ ἰδέες ποὺ ἐκφράζονται σ' αὐτό, θὰ γίνει χαρακτηρισμὸς τῶν κύριων προσώπων τοῦ ἔργου καὶ θὰ ὑπογραμμισθεῖ ὁ δραματικὸς χαρακτήρας του καὶ οἱ θεατρικὲς ἀρετές του.

δ) Θουκυδίδη, Δημηγορίες: Ὧρες 2 ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολ. ἔτους.

I) Εἰσαγωγή: Σύντομη ἐπανάληψη τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θουκυδίδη. Ἡ θέση τῶν δημηγοριῶν μέσα στὸ ἔργο του καὶ τὸ ἱστορικὸ πλαίσιο τῆς κάθε δημηγορίας ποὺ θὰ διδαχθεῖ.

II) Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν κεφ. 37-50 (Δημηγορίες Κλέωνος-Διοδότου) τοῦ Γ' βιβλίου τῶν Ἱστοριῶν τοῦ Θουκυδίδη.

III) Μὲ τὴ συνολικὴ θεώρηση, ποὺ θὰ ἀκολουθήσει τὴν ἑρμηνεία τοῦ ζεύγους δημηγοριῶν, θὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς νὰ κατανοήσουν τὸ περιεχόμενο καὶ τὴν ἐπιχειρηματολογία, τὴ δομὴ καὶ τὶς ρητορικὲς ἀρετὲς κάθε λόγου χωριστὰ καὶ σὲ ἀντιπαράθεση τῶν δύο λόγων μεταξύ τους. Θὰ γίνει σύγκριση μὲ τὰ διδαγμένα ὡς τὴν τάξη αὐτὴ ρητορικὰ κείμενα καὶ θὰ συζητηθεῖ τὸ θέμα τῆς αὐθεντικότητας τῶν δημηγοριῶν τοῦ Θουκυδίδη.

2. Ἑρμηνεία Κειμένων ἀπὸ μετάφραση.

Πλάτωνος, Ἀπολογία Σωκράτους, ὥρα 1 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὥς 31 Ἰανουαρίου.

I) Εἰσαγωγή: Ἡ δίκη τοῦ Σωκράτη, γενικὸ διάγραμμα καὶ δομὴ τῆς ἀπολογίας.

II) Θὰ ἀκολουθήσει ἡ πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῆς Ἀπολογίας.

III) Στὴ γενικὴ θεώρηση θὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς νὰ κατανοήσουν τὴ βαθύτερη ἠθικὴ σημασία τῆς Ἀπολογίας, νὰ σχηματίσουν τὴν εἰκόνα τῆς πνευματικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς προσωπικότητας τοῦ Σωκράτη ἀπὸ τὰ δεδομένα τοῦ κειμένου (σὲ συσχετισμὸ μὲ ἐκεῖνα τοῦ Κρίτωνα) καὶ νὰ διαπιστώσουν τὴ διαφορὰ τῆς Ἀπολογίας ἀπὸ τὰ γνωστὰ σὲ αὐτοὺς ρητορικὰ κείμενα.

Β' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς, ὧρες 2.

Γλωσσικὴ διδασκαλία:

Σκοπὸς τῆς γλωσσικῆς διδ/λίας εἶναι:

1. Νὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς στὴ βαθύτερη γνώση τῆς δομῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ νὰ μελετήσουν τὰ συνθετότερα συντακτικὰ φαινόμενα ποὺ ἡ λειτουργία τους εἶναι σημαντικὴ στὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ λόγο.

2. Νὰ συνειδητοποιηθοῦν οἱ ὁμοιότητες καὶ οἱ διαφορὲς (στὸ λεξιλόγιο, στὸ τυπικὸ καὶ στὴ σύνταξη) τῆς νέας ἑλληνικῆς (δημοτικῆς) μὲ τὴν ἀρχαία ἑλληνική, καὶ

3. Νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἱκανότητα τῶν μαθητῶν στὴ μεταφορὰ (μετάφραση) ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων στὴ νεοελληνικὴ γλώσσα.

Ὕλη:

Θὰ διδαχθοῦν περίπου 30 θέματα ἀπὸ πεζὰ κείμενα τῆς ἀττικῆς διαλέκτου τῆς κλασικῆς ἐποχῆς. (Ἡ διδ/λία κάθε θέματος δὲν πρέπει νὰ ξεπερνᾶ τὶς 2 διδακτικὲς ὧρες). Τὰ θέματα ποὺ θὰ ἐπιλεγοῦν πρέπει νὰ πληροῦν τὶς ἑξῆς προϋποθέσεις:

1. Νὰ περιέχουν τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἐνδιαφέρουσας ἰδέας ἢ τὴν περιγραφὴ ἑνὸς αὐτοτελοῦς περιστατικοῦ, (ἱστορικοῦ εἴτε τῆς δημόσιας ἢ ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων), χωρὶς νὰ ξεπερνοῦν τοὺς 20 στίχους.

2. Νὰ προσφέρονται γιὰ τὴ μελέτη ἑνὸς συνθετότερου συντακτικοῦ φαινομένου ἢ γιὰ τὴ συμπλήρωση ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν στὴ Γραμματική.

3. Νὰ παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον αἰσθητικό, ὥστε ἀπὸ ἄποψη μορφῆς νὰ μὴν ὑστεροῦν ἀπὸ τὰ διδασκόμενα στὴν τάξη κείμενα. Καλὸ εἶναι, τὰ διδασκόμενα θέματα, κάθε φορὰ νὰ ἔχουν περιεχόμενο συγγενικὸ μὲ ἐκεῖνο τοῦ διδασκόμενου στὴν τάξη ἀρχαίου κειμένου καὶ μάλιστα νὰ ἀνήκουν στὸ ἴδιο γραμματολογικὸ εἶδος ἢ καὶ στὸν ἴδιο συγγραφέα.

IV. ΙΣΤΟΡΙΑ

Α' Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 2.

(Ἱστορία Ρωμαϊκὴ-Βυζαντινή, 146 π.Χ.–1453 μ.Χ).

1. Συνέπειες τῶν μεγάλων κατακτήσεων γιὰ τοὺς Ρωμαίους κατακτητές:
Οἰκονομία.
Κοινωνία (νέες κοινωνικὲς τάξεις, δοῦλοι).
Τρόποι ζωῆς (θρησκεία, γράμματα, τέχνες, ἐκπαίδευση).
Προσπάθειες γιὰ μεταρρύθμιση: Γράκχοι.

2. Δοκιμασίες τῆς Ρωμαϊκῆς Δημοκρατίας:
Ἡ στρατιωτικὴ μεταρρύθμιση (τοῦ Μάριου) καὶ οἱ συνέπειες της.
Πρῶτα δείγματα τρομοκρατίας, δικτατορίας (Σύλλας).
Ἡ πρώτη τριανδρία.
Ἡ δράση τοῦ Ἰούλιου Καίσαρα.
Δεύτερη τριανδρία. Κατάλυση τῆς Δημοκρατίας.
Ρωμαιοκρατία στὴν Ἑλλάδα 146 π.Χ. 27 π.Χ.

3. Ρωμαϊκὴ Εἰρήνη: Ἀσφάλεια καὶ Εὐνομία στοὺς λαοὺς τῆς Μεσογείου. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου. Οἰκοδόμηση τοῦ νέου Κράτους.
Δύο αἰῶνες αὐτοκρατορίας (ὡς τὸ τέλος τῶν Ἀντωνίνων).
Ὁ Ρωμαϊκὸς κόσμος στὰ χρόνια τῆς ἀκμῆς (ἑνότητα πολιτισμοῦ, γράμματα, θρησκεῖες).

4. Τὸ Ρωμαϊκὸ Κράτος στὸ δρόμο τῆς παρακμῆς.
Ἡ κρίση τοῦ 3ου αἰώνα μ.Χ. (ἐσωτερικὴ ἀναρχία, δυναστεία τῶν Σεβήρων, ἡ ἐποχὴ τῶν 30 Τυράννων, ἐπαναστάσεις, νέοι ἐχθροί, διάσπαση τῆς διοικητικῆς ἑνότητας). Αἴτια τῆς παρακμῆς.

Διοικητικὲς μεταρρυθμίσεις.
Ὁ Χριστιανισμὸς (ὡς τὴν ὥρα τοῦ θριάμβου).
Τέχνη Ρωμαϊκὴ καὶ Χριστιανικὴ (ὡς τὶς ἀρχὲς τοῦ 4ου αἰώνα).

5. Πρωτοβυζαντινὴ Ἐποχή : ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα στὸ Μεσαίωνα (324-610).
Οἱ δύο πρῶτοι αἰῶνες (ἀπὸ τὸν Κων/νο Α' ὥς τὸν Ἰουστίνο, 324—518).
Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμός, οἱ παράγοντες ποὺ συνθέτουν τὴ Φυσιογνωμία τοῦ Βυζαντίου.
Ἡ πολιτικὴ τῶν αὐτοκρατόρων ἀπὸ τὸν Κων/νο Α' ὡς τὸν Ἰουστίνο.
Κατάρρευση τοῦ Δυτ. Ρωμ. Κράτους. Βαρβαρικὲς ἐπιδρομὲς (Γερμανοί-Οὖννοι).
Ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ οἱ διάδοχοι (ὥς τὸ 610 μ.Χ.).
Ἡ Χριστιανικὴ - Βυζαντινὴ τέχνη (ἀπὸ 313-610 μ.Χ.)

6. Βυζαντινὴ Ἐποχὴ (610-1081 μ.Χ.) : περίοδος α' (610-717).

Οἱ ἀγῶνες τοῦ Βυζαντίου ἔναντι ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν (ἀπὸ τὸν Ἡράκλειο ὥς τὴν ἄνοδο τῆς δυναστείας τῶν Ἰσαύρων, 610-717 μ.Χ.).
Ἐμφάνιση καὶ πρόοδος τοῦ Ἰσλάμ.
Ἐξόρμηση τῶν Ἀράβων (ὥς τὴν ἀναχαίτισή τους στὸ POITIERS, 732, μ.Χ.).
Ἵδρυση Βουλγαρικοῦ Κράτους στὸ Δούναβη.
Ἐξελληνισμὸς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

7. Βυζαντινὴ Ἐποχὴ (610-1081 μ.Χ.) :

Περίοδος Β' (717-867) Ὑπέρβαση τῶν δυσχερειῶν, Εἰκονομαχία, Πολιτιστικὴ ἀκτινοβολία.
Οἱ αὐτοκράτορες.
Εἰκονομαχία.
Ἀγῶνες πρὸς τοὺς Ἄραβες καὶ τοὺς Βουλγάρους.
Τὸ Παπικὸ Κράτος.
Παραμονὲς Ἀκμῆς (ἡ «νέα ἐποχὴ» τοῦ Μιχαὴλ Γ').
Βυζαντινὴ Τέχνη τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

8. Βυζαντινὴ Ἐποχὴ (610-1081 μ.Χ.).
Περίοδος Γ' (867-1081) : Ἡ μεγάλη ἀκμὴ (ὥς τὸ 1025 μ.Χ.) καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς παρακμῆς) :
Μακεδονικὴ Δυναστεία.
Βυζαντινὴ Ἐποποιΐα.
Βυζαντινὴ Ἀναγέννηση-Ἀκτινοβολία τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.
Νέοι ἐχθροὶ (Νομαρδοί, Ρώς, Σελτζοῦκοι).
Κρατικὴ Ὀργάνωση.
Γράμματα-Τέχνες.

9. Ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ὥς τὸ τέλος τοῦ Μεσαίωνα.

Ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὲς στὴ διαμόρφωση νέων κρατῶν.
Τὸ Βασίλειο τῶν Φράγκων ὥς τὸν Καρλομάγνο καὶ τοὺς διαδόχους του.
Οἱ Νορμανδοί.
Φεουδαρχικὸ σύστημα.
Οἱ σταυροφορίες (σύντομη ἀναφορά).
Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας στὸ μεσαιωνικὸ κόσμο τῆς Εὐρώπης (ὥς τὴν ἐξορία τῆς AVIGNON).
Ἡ Εὐρώπη στὶς παραμονὲς τῆς Ἀναγεννήσεως.
Ἡ Εὐρωπαϊκὴ τέχνη κατὰ τὸ Μεσαίωνα.

10. Ὑστεροβυζαντινὴ Περίοδος : (Α) (1081-1204) :
Οἱ δυναστεῖες Κομνηνῶν καὶ Ἀγγέλων.
Ἐθνικὰ κινήματα στὰ Βαλκάνια (Σέρβοι - Βούλγαροι).
Οἱ Σταυροφορίες (ἰδιαίτερα α', β', γ', δ').
Κατάληψη τῆς Κων/λης ἀπὸ τοὺς Σταυροφόρους (1204).

11. Ὑστεροβυζαντινὴ Ἐποχὴ (Β) : (1204-1261)-(1261-1453) :

Ἡ Φραγκοκρατία (1204-61) :
α) Φραγκικὰ κράτη
β) Ἑλληνικὰ κράτη (ἰδιαίτερα τὸ Κράτος τῆς Νικαίας).

Ἡ ἐποχὴ τῶν Παλαιολόγων (1261-1453) :
α) Οἱ Παλαιολόγοι αὐτοκράτορες.
β) Σέρβοι, Ἀλβανικοὶ ἐποικισμοί.
γ) Ἐμφάνιση καὶ προέλαση τῶν Ὀθωμανῶν.
δ) Προσπάθειες γιὰ τὴ διάσωση τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.
ε) Τελευταῖες ὧρες τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας-αἴτια τῆς πτώσεως.
στ) Ὑστεροβυζαντινὴ τέχνη-ἀκτινοβολία της.
ζ) Βυζαντινὴ κληρονομία.

Β' Ἐπιλογῆς - Ὧρες 2

Σκοπός :

Σκοπὸς τῆς διδ/λίας τῆς Ἱστορίας ὡς μαθήματος ἐπιλογῆς εἶναι ἡ βαθύτερη σπουδὴ τῆς ἱστορικῆς ζωῆς μὲ τὴ μελέτη εἰδικῶν τομέων τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἡ ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν ἐπὶ τῆς μεθοδολογίας τῆς ἱστορικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν εἰδικῶν προβλημάτων της.

Α. Θέματα γενικά :

1. Ἡ μεθοδολογία τῆς Ἱστορίας.
2. Παράγοντες τῆς ἱστορικῆς ζωῆς.
3. Ἀνάλυση τῶν ἐννοιῶν «πολιτισμός», «τομεῖς πολιτισμοῦ», «ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ».

Β. Θέματα εἰδικά :

1. Κεφάλαια τοῦ Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ.
2. Σχέσεις τοῦ Βυζαντίου μὲ γειτονικοὺς λαούς.
3. Θέματα ἑρμηνείας τῆς Βυζαντινῆς τέχνης.
4. Κρατικὴ ἀντίληψη καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Βυζαντίου.

Γ'. Ἡ Ἱστορία ἀπὸ τὶς πηγές :

Συλλογὴ κειμένων-πηγῶν τῆς ὑστεροβυζαντινῆς ἐποχῆς (καὶ τῶν σταυροφοριῶν), μὲ προλόγους, κατατοπιστικὰ σημειώματα καὶ τὸν ἀναγκαῖο ὑπομνηματισμό.

V. ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ - ΩΡΕΣ 2

1. Σκοπός :

Ἡ διδ/λία τοῦ μαθήματος ἐπιδιώκει :
1. Νὰ ἐνημερώσει τοὺς μαθητὲς στὰ βασικὰ θέματα τῆς Ψυχολογίας ὡς ἐπιστήμης, νὰ τοὺς κατατοπίσει γιὰ τὶς ψυχικὲς λειτουργίες καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ τοὺς διδάξει τὴν ὀρθὴ χρήση τῆς σχετικῆς ὁρολογίας.
2. Νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ ἀποκτήσουν παρατηρητικότητα καὶ ἀντικειμενικότητα στὴν ἀντίληψη τοῦ ἔξω κόσμου.
3. Νὰ τοὺς βοηθήσει στὴν κατανόηση τοῦ ἑαυτοῦ τους καὶ τῶν ἄλλων ὥστε νὰ ἀναπτύξουν ἁρμονικὲς σχέσεις μὲ τοὺς συνανθρώπους τους.

2. Διδακτέα Ὕλη :

Εἰσαγωγή :

Ὁρισμὸς καὶ ἀντικείμενο τῆς Ψυχολογίας. Ἀρχὴ καὶ ἀνάπτυξη τῆς ἐπιστημονικῆς Ψυχολογίας. Χαρακτηριστικὰ τοῦ ψυχικοῦ κόσμου. Μέθοδοι. Κλάδοι τῆς Ψυχολογίας. Ἡ συνείδηση καὶ ἡ ὁλότητα τοῦ ψυχικοῦ κόσμου. Διαίρεση τῆς Γενικῆς Ψυχολογίας.

Α. Συνείδηση καὶ ἀντίληψη :

Ἡ ἀντίληψη : Ὁρισμὸς καὶ στάδια σχηματισμοῦ τῆς ἀντιλήψεως.
Ἀντίληψη μορφῶν. Ἀντιληπτικὲς πλάνες (ψευδαισθήσεις καὶ παραισθήσεις).
Τὸ αἴσθημα : Ἔννοια καὶ ὁρισμός. Τὸ νευρικὸ σύστημα. Σχέση ἐρεθισμοῦ καὶ αἰσθήματος. Διαίρεση τῶν αἰσθημάτων: Αἰσθήματα θερμοκρασίας, πιέσεως, πόνου, ὀργανικά, μυϊκὰ καὶ στατικὰ αἰσθήματα, αἰσθήματα γεύσεως, ὀσφρήσεως, ἀκοῆς, ὁράσεως. Ἀντίληψη καὶ ἰδιότητες τῶν χρωμάτων, ἀχρωματοψία. Ἡ σύμπραξη τῶν αἰσθήσεων στὴν ἀντίληψη. Προσαρμογὴ τῶν αἰσθήσεων καὶ νόμοι τῶν αἰσθημάτων.

Ἡ παράσταση : Ἔννοια καὶ εἴδη. Παράσταση καὶ ἐντύπωση. Ἐποπτεία. Παραστατικοὶ τύποι.

Οἱ συνειρμοί : Ἔννοια καὶ νόμοι. Οἱ ὅροι ἐπιλογῆς κατὰ τὴν ἀνάπλαση. Ἡ δύναμη τῶν συνειρμῶν. Συνειρμοὶ καὶ Ψυχικὴ κατάσταση. Ἡ συναισθησία.

Ἡ μνήμη : Ἔννοια καὶ ἰδιότητες. Ἡ ἀπομνημόνευση. Ἡ ἀνάμνηση. Διαταραχὲς τῆς μνήμης. Σημασία τῆς μνήμης.

Ἡ φαντασία. Ἔννοια καὶ εἴδη. Ἐξέλιξη καὶ σημασία.

Ἡ ἀντίληψη τοῦ χώρου, τῆς ἐπιφάνειας, τοῦ βάθους. Ἡ ἀντίληψη τοῦ χρόνου καὶ τῶν χρονικῶν σχέσεων.

Ἡ νόηση : Σκέψη καὶ διανόηση. Ἡ σύλληψη τῶν σχέσεων : Ἀφαίρεση, ἀνάλυση, σύνθεση. Ἡ κρίση. Ὁ συλλογισμός. Ἡ ἔννοια καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐννοιῶν. Σχέση ἐννοιῶν καὶ λέξεων. Ἔννοιες κοινὲς καὶ ἐπιστημονικές.

Β. Συνείδηση καὶ συναισθήματα :

Ἔννοια καὶ ὁρισμὸς τοῦ συναισθήματος. Σχέση συναισθημάτων καὶ ὀργανισμοῦ. Ἰδιότητες τῶν συναισθημάτων. Ἔντονα συναισθήματα (ἀψιθυμίες).

Ἐντύπωση καὶ συναίσθημα. Ἀνάπλαση καὶ ἀνάμειξη τῶν συναισθημάτων. Μεταφορὰ τοῦ συναισθήματος. Συναισθήματα καὶ ὁρμές. Συσσωρευτικὴ ἀπήχηση, ἀντίθεση καὶ ἄμβλυνση τῶν συναισθημάτων. Συστήματα συναισθημάτων. Τὸ συναίσθημα τῆς ἐνοχῆς. Διαταραχὲς τῶν συναισθημάτων. Συναισθήματα καὶ χαρακτήρας. Εἴδη τῶν συναισθημάτων. Τὸ αὐτοσυναίσθημα, κοινωνικὰ συναισθήματα. Κατώτερα καὶ ἀνώτερα συναισθήματα. Συναίσθημα καὶ ἔνστικτο. Συναισθήματα θεωρητικά, καλαισθητικά, ἠθικά, θρησκευτικά.

Γ. Συνείδηση καὶ βούληση :

Τάσεις καὶ στόχοι στὴν ψυχικὴ ζωή. Βούληση καὶ συναίσθημα. Ἀξιολογικὴ κρίση, ἀπόφαση καὶ βούληση. Διαταραχὲς καὶ ἀδυναμίες τῆς βουλήσεως.

Ἡ προσοχή : ἔννοια, ἰδιότητες, ὅροι, σημασία.

Βούληση καὶ δράση. Εἴδη δράσεως. Ὁρμὲς καὶ κινήσεις. Βούληση καὶ ἐκλογὴ (τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως).

Ὁρμὲς καὶ ἔνστικτα. Εἴδη ἐνστίκτων. Ἡ ἐμπλοκὴ καὶ ἀπώθηση τῶν ὁρμῶν. Τὰ συμπλέγματα. Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ὁρμῶν.

Συνείδηση καὶ ἀσυνείδητο (ψυχαναλυτικὲς ἀπόψεις).

Ἰδιοσυγκρασία, χαρακτήρας, προσωπικότητα. Περιεχόμενο καὶ σχέση τῶν ὅρων.

VI. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Α. Πρόγραμμα Κοινὸ

Ι. ΑΛΓΕΒΡΑ-ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ, ΩΡΕΣ 2

1. Ἀλγεβρικὲς ἐξισώσεις :

Ἐπίλυση πολυωνυμικῆς ἐξισώσεως. Τριγωνομετρικὲς ἐξισώσεις ποὺ ἀνάγονται σὲ πολυωνυμικές.

2. Μαθηματικὴ ἐπαγωγή :

Ἀρχὴ τῆς μαθηματικῆς ἐπαγωγῆς. Ἐφαρμογές :

3. Ἀπόλυτος τιμὴ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ :

Ὁρισμός. Ἰδιότητες : $(\alpha)=(-\alpha)$, $-(\alpha)\leqslant\alpha\leqslant(\alpha)$, $(\chi-\alpha)\leqslant\varepsilon \Leftrightarrow \alpha-\varepsilon<\chi<\alpha-\varepsilon$, $(\alpha+\beta)\leqslant(\alpha)+(\beta)$, $(\alpha\beta)=(\alpha).(\beta)$, $\left(\frac{\alpha}{\beta}\right)=\frac{(\alpha)}{(\beta)}$. Ἐπίλυση τῶν ἐξισώσεων $\alpha(\chi)+\beta=0$, $\alpha(\chi)+B\chi+\gamma=0$, $\alpha\chi 2+\beta(\chi)+\gamma=0$

4. Ἀκολουθίες :

Ὁρισμός. Μονότονη ἀκολουθία, Φραγμένη ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀκολουθίας. Μηδενικὴ ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀθροίσματος, διαφορᾶς, γινομένου καὶ πηλίκου ἀκολουθιῶν. Σύγκριση ἀκολουθιῶν. Ἐφαρμογὴ στὸν ὑπολογισμὸ ρίζας ἐξισώσεως. Ἐφαρμογὴ στὴ μέτρηση τοῦ κύκλου.

5. Πρόοδοι :

Ὁρισμὸς ἀριθμητικῆς, γεωμετρικῆς καὶ ἁρμονικῆς προόδου. Συνθήκη γιὰ νὰ ἀποτελοῦν διαδοχικοὺς ὅρους προόδου οἱ ἀριθμοὶ α, β, γ. Ἄθροισμα τῶν πρώτων ὅρων προόδου. Ἄθροισμα ἀπείρων ὅρων φθίνουσας γεωμετρικῆς προόδου. Ἐφαρμογὲς σὲ προβλήματα ἀνατοκισμοῦ καὶ χρεωλυσίας.

6. Λογάριθμοι :

Ὁρισμός. Λογάριθμος γινομένου, πηλίκου, δυνάμεως, ρίζας. Δεκαδικοὶ λογάριθμοι καὶ πίνακές τους. Πράξεις μὲ δεκαδικοὺς λογαρίθμους. Ἁπλὲς ἐκθετικὲς καὶ λογαριθμικὲς ἐξισώσεις.

7. Τριγωνομετρία :

Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς δύο τόξων. Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἑνὸς τόξου μὲ τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τοῦ διπλάσιου τόξου. Τροπὴ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν σὲ γινόμενα καὶ ἀντιστρόφως. Ἐφαρμογὲς στὴν ἐπίλυση τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων. Τριγωνομετρικὲς σχέσεις μεταξὺ πρωτευόντων στοιχείων τριγώνου καὶ ἐφαρμογὲς στὴν ἐπίλυση τριγώνων.

ΙΙ. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ, ΩΡΕΣ 2.

1. Κανονικὰ πολύγωνα :

Ὁρισμός. Ἰδιότητες. Κατασκευὲς ἑξαγώνου, τριγώνου, τετραγώνου, δεκαγώνου καὶ πενταγώνου.

2. Μέτρηση κύκλου :

Μῆκος κύκλου. Ἐμβαδὸ κυκλικοῦ δίσκου, κυκλικοῦ τομέα καὶ κυκλικοῦ τμήματος.

3. Εὐθεῖες καὶ ἐπίπεδα στὸ χῶρο :

Ἀξιώματα τοῦ ἐπιπέδου. Σχετικὲς θέσεις εὐθειῶν καὶ ἐπιπέδων. Καθετότητα εὐθείας καὶ ἐπιπέδου. Κοινὴ κάθετος δύο ἀσυμβάτων εὐθειῶν. Δίεδρος γωνία. Καθετότητα ἐπιπέδων. Γωνία εὐθείας καὶ ἐπιπέδου.

4. Πολύεδρα :

Πολυεδρικὴ γωνία. Πολύεδρα : Πρίσμα, παραλληλεπίπεδο, πυραμίδα, κόλουρος πυραμίδα. Βασικὲς ἰδιότητες. Μέτρηση τῆς ἐπιφάνειας καὶ τοῦ ὄγκου τους.

5. Στερεὰ ἐκ περιστροφῆς :

Ὁρισμοί. Κύλινδρος, Κῶνος, κόλουρος κῶνος. Βασικὲς ἰδιότητες. Μέτρηση τῆς ἐπιφάνειας καὶ τοῦ ὄγκου τους. Περιστροφὴ τριγώνου γύρω ἀπὸ ἄξονα.

6. Σφαίρα :

Ὁρισμός. Σχετικὲς θέσεις α) εὐθείας καὶ σφαίρας, β) ἐπιπέδου καὶ σφαίρας, γ) δύο σφαιρῶν. Σφαιρικὴ ζώνη καὶ ἐμβαδό της. Ἐμβαδὸ σφαίρας. Σφαιρικὸς τομέας καὶ ὄγκος του. Ὄγκος σφαίρας. Ὄγκος σφαιρικοῦ δακτυλίου καὶ σφαιρικοῦ τμήματος.

Β. Ἐπιλογῆς, ὧρες 3

1. Βασικὲς ἀλγεβρικὲς δομές :

Ὁμάδα. Δακτύλιος. Σῶμα. Διανυσματικὸς χῶρος :

2. Στοιχεῖα γραμμικῆς Ἄλγεβρας :

Πίνακες. Πράξεις μὲ πίνακες. Τετραγωνικοὶ πίνακες. Ὁρίζουσες. Βασικὲς ἰδιότητες. Ἀντιστροφὴ πίνακα. Ἐφαρμογὲς στὴν ἐπίλυση γραμμικῶν συστημάτων.

3. Μιγαδικοὶ ἀριθμοί :

Δομὴ τοῦ συνόλου τῶν μιγαδικῶν ἀριθμῶν.

Μέτρο μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Τριγωνομετρικὴ μορφὴ μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Τύπος DE MOIVRE. Ἐφαρμογές.

4. Στοιχεῖα θεωρίας ἀριθμῶν :

Βασικὰ θεωρήματα διαιρετότητας στὸ σύνολο τῶν ἀκεραίων. Ἀκέραιες λύσεις τῆς ἐξισώσεως $\alpha\chi+\beta\psi+\gamma=0$.

5. Θεωρία πολυωνύμων μιᾶς μεταβλητῆς :

Πολυώνυμα ἐκ ταυτότητας ἴσα. Διαιρετότητα πολυωνύμων. Βασικὰ θεωρήματα γιὰ τὶς ρίζες πολυωνύμου.

6. Συμπληρωματικὰ θέματα :

Ἐξισώσεις γ' καὶ δ' βαθμοῦ. Διερεύνηση ἐξισώσεων μὲ παράμετρο. Εἰδικὲς μορφὲς τριγωνομετρικῶν ἀνισώσεων καὶ συστημάτων.

1. ΦΥΣΙΚΗ

Α' Πρόγραμμα Κοινό, ὧρες 2

Μαγνητισμός

1. Ἰδιότητες τοῦ Μαγνήτη :

Μαγνῆτες. Μαγνητισμός. Στοιχειώδεις μαγνῆτες.
Μαγνήτιση μὲ ἐπαφὴ καὶ μὲ ἐπαγωγή. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ποσότητας μαγνητισμοῦ.

2. Μαγνητικὸ πεδίο :

Ὁρισμὸς Μαγνητικοῦ πεδίου. Μαγνητικὴ ἐπαγωγή. Μαγνητικὴ ροή. Μαγνητικὴ διαπερατότητα καὶ σχετικὴ κατάταξη τῶν ὑλικῶν. Ἔνταση μαγνητικοῦ πεδίου. Μονάδες.
Μαγνητικὸ πεδίο τῆς γῆς.
Μαγνητικὰ στοιχεῖα ἑνὸς τόπου : μαγνητικὴ ἔγκλιση, μαγνητικὴ ἀπόκλιση.
Μαγνητικὴ πυξίδα.

Στατικὸς Ἠλεκτρισμὸς

1. Ἠλεκτρικὸ φορτίο :

Θεμελιώδη φαινόμενα. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ἠλεκτρικοῦ φορτίου.

2. Ἠλεκτρικὸ πεδίο :

Ὁρισμὸς ἠλεκτρικοῦ πεδίου. Στοιχεῖα ἠλεκτρικοῦ πεδίου : ἔνταση, δυναμικό, διαφορὰ δυναμικοῦ σὲ δύο σημεῖα. Μονάδες ἐντάσεως καὶ δυναμικοῦ. Φύση τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

3. Χωρητικότητα ἀγωγοῦ :

Ὁρισμὸς χωρητικότητας. Μονάδες μετρήσεως τῆς χωρητικότητας. Ἐνέργεια φορτισμένου ἀγωγοῦ.
Πυκνωτές : Χωρητικότητα πυκνωτῆ, ἐνέργεια φορτισμένου πυκνωτῆ, σύνδεση πυκνωτῶν. Μορφὲς πυκνωτῶν.

Συνεχὲς Ἠλεκτρικὸ Ρεῦμα

1. Ἠλεκτρικὸ ρεῦμα :

Τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ὡς ροὴ ἠλεκτρονίων. Εἴδη γεννητριῶν. Ἔνταση ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Διαφορὰ δυναμικοῦ μεταξὺ δύο σημείων ἑνὸς ρευματοφόρου ἀγωγοῦ. Νόμος τοῦ OHM. Μονάδες μετρήσεως ἐντάσεως, δυναμικοῦ καὶ ἀντιστάσεως. Ἀμπερόμετρο καὶ βολτόμετρο. Νόμος τῆς ἀντιστάσεως ἑνὸς ἀγωγοῦ. Σύνδεση ἀντιστάσεων.

2. Ἐνέργεια ἠλεκτρικοῦ ρεύματος :

Ἐνέργεια καὶ ἰσχὺς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ JOULE. Ἐφαρμογές.

3. Κλειστὸ κύκλωμα :

Ἡ γεννήτρια στὸ κλειστὸ κύκλωμα. Ἠλεκτρεγερτικὴ δύναμη καὶ ἐσωτερικὴ ἀντίσταση.
Νόμος τοῦ OHM γιὰ τὸ κλειστὸ κύκλωμα.

Ἠλεκτρομαγνητισμὸς

Μαγνητικὸ πεδίο τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τῶν BIOT - SAVART. Μαγνητικὸ πεδίο εὐθύγραμμου καὶ κυκλικοῦ ρευματοφόρου ἀγωγοῦ. Μαγνητικὸ πεδίο σωληνοειδοῦς. Ἠλεκτρομαγνῆτες καὶ ἐφαρμογές τους. Ἠλεκτρομαγνητικὴ δύναμη. Νόμος τοῦ LAPLACE.

Ἀγωγιμότητα Ὑγρῶν

Ἠλεκτρολύτες. Ἠλεκτρόλυση. Ἐξήγηση ἠλεκτρικῆς ἀγωγιμότητας. Νόμος ἠλεκτρολύσεως. Συσσωρευτές. Ἠλεκτρικὰ στοιχεῖα. Ἐφαρμογές.

Ὀπτική

1. Διάδοση τοῦ φωτός :

Εὐθύγραμμη διάδοση τοῦ φωτὸς καὶ ἀποτελέσματά της. Ταχύτητα διαδόσεως τοῦ φωτὸς (χωρὶς περιγραφὴ τῶν μεθόδων μετρήσεώς της).

2. Ἀνάκλαση τοῦ φωτός :

Νόμοι ἀνακλάσεως τοῦ φωτός.
Ἐπίπεδα καὶ σφαιρικὰ κάτοπτρα. Ἐξισώσεις τῶν σφαιρικῶν κατόπτρων.

3. Διάθλαση τοῦ φωτός :

Νόμοι τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτός. Ὁρικὴ γωνία καὶ ὁλικὴ ἀνάκλαση τοῦ φωτός. Ἀποτελέσματα τῆς διαθλάσεως. Διάδοση τοῦ φωτὸς μέσα ἀπὸ πλάκα. Διάδοση τοῦ φωτὸς μέσα ἀπὸ πρίσμα. Πρίσματα ὁλικῆς ἀνακλάσεως.

4. Σφαιρικοὶ φακοί :

Συγκλίνοντες καὶ ἀποκλίνοντες φακοί. Γενικὲς ἐξισώσεις τῶν φακῶν. Ἰσχὺς φακοῦ καὶ ὁμοαξονικοῦ συστήματος φακῶν.

5. Ὀπτικὰ ὄργανα :

Ἁπλὸ μικροσκόπιο. Ἀστρονομικὴ διόπτρα. Περιληπτικά : περισκόπιο, φωτογραφικὴ μηχανή, προβολέας, κινηματογραφικὴ μηχανή.

6. Ἀνάλυση τοῦ φωτός :

Ἀνάλυση τοῦ λευκοῦ φωτός. Ἰδιότητες τῶν ἀκτινοβολιῶν ὁρατῶν, ὑπερύθρων καὶ ὑπεριωδῶν. Οὐράνιο τόξο. Φασματοσκόπιο. Τὸ χρῶμα τῶν σωμάτων.

7. Φωτομετρία :

Φωτεινὴ ἐνέργεια. Φωτεινὴ ροή. Φωτισμός. Μονάδες μετρήσεως φωτομετρικῶν μεγεθῶν. Νόμοι φωτισμοῦ. Φωτόμετρα.

Β' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς, Ὧρες 2

Σκοπὸς

Συστηματικότερη σπουδὴ τῶν φυσικῶν φαινομένων καὶ ἐμβάθυνση σ' αὐτά, ἡ ὁποία θὰ στηρίζεται στὴν πειραματικὴ μέθοδο μὲ ἐργαστηριακὲς ἀσκήσεις. Οἱ ἀσκήσεις θὰ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸ δυνατὸν ἀπὸ μαθητές, ὥστε νὰ εἰσάγονται προοδευτικὰ στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν φαινομένων.

I. Ἀπὸ τὴ Μηχανική :

Καμπυλόγραμμη κίνηση. Κυκλικὴ μεταβαλλόμενη κίνηση ὑλικοῦ σημείου. Βολὲς κατακόρυφη, ὁριζόντια, πλάγια. Κινούμενα συστήματα ἀναφορᾶς. Ἔργο ἀντιστάσεων καὶ μεταβλητῆς δυνάμεως.
Ἐφαρμογὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ὁρμῆς. Πύραυλος.
Κρούση : Ἐλαστική, πλαστική, συντελεστὴς κρούσεως.
Περιστροφὴ στερεοῦ σώματος γύρω ἀπὸ σταθερὸ καὶ ἀπὸ μεταβλητὸ ἄξονα. Γυροσκόπιο.
Μεταβολὴ τοῦ G ἀνάλογα μὲ τὸ ὕψος. Τεχνητοὶ δορυφόροι.
Ροὴ ρευστῶν. Νόμος τῆς συνέχειας. Νόμος τοῦ BERNOULLI. Ἐφαρμογές. Ἐσωτερικὴ τριβὴ τῶν ρευστῶν.
Ἀριθμὸς MAGH. Ὑπερηχητικὲς ταχύτητες. Ὑδροκινητῆρες.

II. Ἀπὸ τὴ θερμότητα :

Τρόποι μεταβολῆς τῆς καταστάσεως ἀερίου. Εὕρεση τῆς μοριακῆς μάζας καὶ τῆς πυκνότητας ἀερίου. Νόμος τοῦ DALTON. Κορεσμένοι καὶ ἀκόρεστοι ἀτμοί. Τριπλὸ σημεῖο.
Θερμοδυναμική : Α' Θερμοδυναμικὸ ἀξίωμα. Ἀτμομηχανές. Βενζινοκινητῆρες. Κινητῆρες DIESEL. Ἀεριοστρόβιλοι. Δεύτερο θερμοδυναμικὸ ἀξίωμα. Κύκλος τοῦ CARNOT. Ψυκτικὲς μηχανές. Ἐντροπία.

III. Ἀπὸ τὸ μαγνητισμό :

Ἐπίδραση ὁμογενοῦς μαγνητικοῦ πεδίου σὲ μαγνητικὸ δίπολο. Μαγνητικὴ ροπή. Μαγνήτιση. Μαγνητικὴ ὑστέρηση.

IV. Ἀπὸ τὸν ἠλεκτρισμό :

Διηλεκτρικὴ σταθερά. Ἠλεκτροστατικὲς μηχανές. Ἠλεκτρικὴ ροὴ καὶ νόμοι της. Σφαιρικὸς πυκνωτής. Πειραματικὴ ἀπόδειξη τοῦ στοιχειώδους ἠλεκτρικοῦ φορτίου.
Ρυθμιστικὲς ἀντιστάσεις. Ρυθμιστὴς τάσεως. Μέτρηση ἀντιστάσεων. Σύνθετο κύκλωμα. Κανόνες τοῦ KIRCHOFF. Σύνδεση γεννητριῶν. Ἀποδέκτες.
Κίνηση ἠλεκτρονίου μέσα σὲ μαγνητικὸ πεδίο. Ἑρμηνεία προελεύσεως τῶν μαγνητικῶν πεδίων. Ὄργανα ἠλεκτρικῶν μετρήσεων.

V. 'Από τήν όπτική :

Μέθοδος μετρήσεως τῆς ταχύτητας τοῦ φωτὸς κατὰ FIZEAU. Ὀπτικὸ πεδίο ἐπιπέδου κατόπτρου. Περιστροφὴ ἐπίπεδου κατόπτρου. Ὀπτικὸ πεδίο σφαιρικοῦ κατόπτρου. Σφάλματα σφαιρικῶν κατόπτρων. Εὕρεση τῶν τύπων τῶν φακῶν. Σφάλματα φακῶν. Σύνθετο μικροσκόπιο. Ἡλιακὸ φάσμα. Ἀχρωματικὸ σύστημα πρισμάτων καὶ φακῶν. Ἀπόδοση φωτεινῆς πηγῆς. Μηχανικὸ ἰσοδύναμο τοῦ φωτός.

2. ΧΗΜΕΙΑ

Α. Πρόγραμμα Κοινό, Ὥρα 1

Ι. Κατάταξη τῶν Στοιχείων - Περιοδικὸ Σύστημα :

Ἀρχικὲς κατατάξεις τῶν στοιχείων
Περιοδικὸ σύστημα τῶν στοιχείων
Περιοδικότητα τῶν ἰδιοτήτων τῶν στοιχείων
Ἀτομικὸς ἀριθμός.

ΙΙ. Σύγχρονη Ἀτομικὴ Θεωρία (Δομὴ τοῦ Ἀτόμου) :

Γενικά :

Τὰ διάφορα ἀτομικὰ πρότυπα
Κατασκευὴ τῶν πυρήνων τῶν ἀτόμων
Ἰσότοπα καὶ ἰσοβαρῆ στοιχεῖα.

ΙΙΙ. Θεωρία τῆς Ἠλεκτρολυτικῆς Διαστάσεως - Ἠλεκτρόλυση :

Μεταλλικοὶ ἀγωγοὶ - ἠλεκτρολυτικοὶ ἀγωγοί
Θεωρία τῆς ἠλεκτρολυτικῆς διαστάσεως τοῦ ARRHENIUS.
Ἠλεκτρόλυση - Νόμοι τῆς ἠλεκτρολύσεως. Μηχανισμὸς τῆς ἠλεκτρολύσεως.

IV. Ὀξέα - Βάσεις - Ἅλατα :

Ὀξέα καὶ Βάσεις :

Γενικὲς ἰδιότητες τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Ἐξουδετέρωση.
Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ὀξέων, ἀνυδρίτες τῶν ὀξέων.
Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν βάσεων, ἀνυδρίτες τῶν βάσεων.
Ἅλατα. Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ἁλάτων.
Κανονικά, ὄξινα βασικὰ ἅλατα. Διπλὰ ἅλατα. Μικτὰ ἅλατα.
Σύμπλοκα ἰόντα. Σύμπλοκα ἅλατα.
Γραμμοϊσοδύναμα τῶν ὀξέων τῶν βάσεων καὶ τῶν ἁλάτων. Γενικὰ περὶ διαλυμάτων. Κανονικὰ διαλύματα.
Ἰσχὺς τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων.

V. Μέταλλα :

Γενικὲς ἰδιότητες μετάλλων.
Γενικὲς μέθοδοι ἐξαγωγῆς τῶν μετάλλων
Γενικὰ περὶ τῶν κραμάτων.

VI. Μέταλλα τῶν Ἀλκαλίων :

Γενικὰ περὶ τῶν μετάλλων τῶν ἀλκαλίων.
Νάτριο.
Ὑδροξείδιο τοῦ νατρίου (καυστικὸ νάτριο)
Ἀνθρακικὸ νάτριο (σόδα)
Ὄξινο ἀνθρακικὸ νάτριο.
Χλωριοῦχο νάτριο.
Νιτρικὸ νάτριο.
Ὑδροξείδιο τοῦ καλίου (καυστικὸ κάλιο)
Ἀνθρακικὸ κάλιο (ποτάσσα)
Ὄξινο ἀνθρακικὸ κάλιο
Χλωριοῦχο κάλιο
Χλωρικὸ κάλιο
Νιτρικὸ κάλιο.

VII. Μέταλλα τῶν Ἀλκαλικῶν Γαιῶν :

Γενικὰ περὶ τῶν μετάλλων τῶν ἀλκαλικῶν γαιῶν.
Μαγνήσιο
Ὀξείδιο τοῦ μαγνησίου (μαγνησία)
Ἀνθρακικὸ μαγνήσιο
Θειϊκὸ μαγνήσιο
Ἀσβέστιο
Ὀξείδιο τοῦ ἀσβεστίου (ἄσβεστος)
Ὑδροξείδιο τοῦ ἀσβεστίου (ἐσβεσμένη ἄσβεστος)
Ἀνθρακικὸ ἀσβέστιο
Θειϊκὸ ἀσβέστιο
Χλωριοῦχο ἀσβέστιο
Ἀνθρακασβέστιο
Κονιάματα.

VIII. Ἀλουμίνιο (Ἀργίλιο) - Κασσίτερος - Μόλυβδος :

Ἀλουμίνιο
Ὀξείδιο τοῦ ἀλουμινίου (ἀλουμίνα)
Θειϊκὸ ἀλουμίνιο
Στυπτήρια
Πυριτικὰ ἅλατα τοῦ ἀλουμινίου
Κεραμευτικὴ
Κασσίτερος
Μόλυβδος
Ὀξείδιο τοῦ μολύβδου
Ἀνθρακικὸς μόλυβδος
Συσσωρευτὲς μολύβδου

IX. Χαλκὸς - Ἄργυρος - Χρυσός :

Χαλκὸς
Θειϊκὸς Χαλκὸς
Ἄργυρος
Νιτρικὸς ἄργυρος
Ἀλογονοῦχες ἑνώσεις τοῦ ἀργύρου
Φωτογραφικὴ
Χρυσός.

X. Ψευδάργυρος - Ὑδράργυρος - Χρώμιο - Μαγγάνιο :

Ψευδάργυρος
Ὀξείδιο τοῦ ψευδαργύρου
Ὑδράργυρος
Ἀλογονοῦχες ἑνώσεις τοῦ ὑδραργύρου
Χρώμιο
Ἑνώσεις τοῦ Χρωμίου
Μαγγάνιο
Ἑνώσεις τοῦ μαγγανίου.

XI. Σίδηρος - Κοβάλτιο - Νικέλιο - Λευκόχρυσος:

Σίδηρος
Κοβάλτιο
Νικέλιο
Λευκόχρυσος
Ραδιενεργὰ στοιχεῖα
Ράδιο
Οὐράνιο
Ὑπερουράνια στοιχεῖα - Ἀκτινίδες.

Β' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς, Ὥρα 1

Σκοπός :

Συστηματικότερη σπουδὴ τῶν χημικῶν φαινομένων καὶ ἐμβάθυνση σ' αὐτά, ἡ ὁποία θὰ στηρίζεται στὴν πειματικὴ μέθοδο μὲ ἐργαστηριακὲς ἀσκήσεις. Οἱ ἀσκήσεις θὰ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸ δυνατὸ ἀπὸ μαθητὲς ὥστε νὰ εἰσάγονται προοδευτικὰ στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν φαινομένων.

Διδακτέα Ὕλη

Ι. Ἰδιότητες τῶν Διαλυμάτων :

Γενικά :

Τάση ἀτμῶν. Νόμος τοῦ RAOULT
Ζεσεοσκοπία - Κρυοσκοπία
Προσδιορισμὸς τοῦ μοριακοῦ βάρους τῶν διαλυμένων σωμάτων.
Ὤσμωση - Ὠσμωτικὴ πίεση.
Προσδιορισμὸς τῶν μοριακῶν βαρῶν ἀπὸ τὴν ὠσμωτικὴ πίεση.

ΙΙ. Χημικὴ Ἀντίδραση - Ταχύτητα Ἀντιδράσεως καὶ Παράγοντες ποὺ τὴν ἐπηρεάζουν :

Ἡ χημικὴ ἀντίδραση
Ταχύτητα ἀντιδράσεως

Παράγοντες πού επηρεάζουν τήν χημική αντίδραση
Θερμοχημεία
Κατάλυση.

III. Χημική Ισορροπία :

Αμφίδρομες αντιδράσεις. Χημική ισορροπία
Νόμος τής επιδράσεως τής μάζης
Παράγοντες πού επηρεάζουν τήν χημική ισορροπία.

IV. Ηλεκτρονική Θεωρία τοΰ Σθένους - Χημικοί Δεσμοί :

Ηλεκτρονική θεωρία τοΰ σθένους.
Τά διάφορα είδη τών χημικών δεσμών : (Ετεροπολικός, ομοιοπολικός, ημιπολικός δεσμός, δεσμός υδρογόνου, μεταλλικός δεσμός).

V. Ιδιότητες τών Ηλεκτρολυτικών Διαλυμάτων :

Ισχύς τών οξέων καί τών βάσεων
Βαθμός ιονισμοΰ (ή διαστάσεως) - σταθερά ιονισμοΰ (ή διαστάσεως)
Επίδραση κοινοΰ ιόντος.
Γινόμενο διαλυτότητας.
Διάσταση τοΰ νεροΰ-PH.
Ρυθμιστικά διαλύματα
Δείκτες
Υδρόλυση.

VI. Ηλεκτρονική Θεωρία Οξειδώσεως καί Αναγωγής:

Γενικά περί οξειδώσεως καί αναγωγής
Αριθμός οξειδώσεως
Τά κυριώτερα οξειδωτικά καί αναγωγικά μέσα
Παραδείγματα οξειδοαναγωγικών αντιδράσεων
Δυναμικό οξειδοαναγωγής.

III. Από τό Ειδικό Μέρος τής Ανόργανης Χημείας :

Τά κυριώτερα, βιομηχανικής σημασίας ανόργανα οξέα καί βάσεις. (υδροχλωρικό οξύ, θειϊκό οξύ, νιτρικό οξύ, αμμωνία, καυστικό νάτριο). Μελέτη τής συστάσεως τών μετάλλων καί κραμάτων, θερμική ανάλυση.

VII. Ξένη Γλώσσα Ώρες 2.

I. ΑΓΓΛΙΚΑ

1. Προφορά. Ασκήσεις φωνολογίας καί προφοράς λέξεων καί προτάσεων γίνονται όπως καί στήν προηγούμενη τάξη. Ασκήσεις σχετικές μέ τή δομή τής αγγλικής γλώσσας επαναλαμβάνονται, όπως καί στήν προηγούμενη τάξη καί συνεχίζονται, χρησιμοποιοΰνται γιά τό σκοπό αυτό φράσεις-υποδείγματα, γίνονται ασκήσεις αντικαταστάσεως όρων καί αλλαγής χρόνων καί άλλες παρεμφερείς.

2. Ανάγνωση. Γίνεται ανάγνωση από κατάλληλη συλλογή αναγνωσμάτων, πού αναφέρονται σέ χαρακτηριστικές εκδηλώσεις τής κοινωνίας, περιγραφές πόλεων, βιογραφίες συγγραφέων ή άλλων προσωπικοτήτων, επιστολές, συναλλαγές, ανέκδοτα, περιλήψεις λογοτεχνικών έργων ή ιστορικών περιστατικών. Μποροΰν ακόμη νά χρησιμοποιηθοΰν αποσπάσματα από γνωστούς άγγλους ή αγγλόφωνους συγγραφείς. Μπορεί νά γίνεται στήν τάξη αυτή καί σιωπηρή ανάγνωση, γιά νά ασκοΰνται οί μαθητές στή γρήγορη ανάγνωση.

3. Γραμματική καί Συντακτικό. Συμπληρώνεται στήν τάξη αυτή ή διδ/λία τής αγγλικής γραμματικής, επισημαίνεται ιδιαίτερα ή σημασία τών ρηματικών τύπων (απαρεμφάτου, μετοχών, γερουνδίου), ή ακολουθία τών χρόνων καί ή χρήση άκλιτων λέξεων καί ιδιωματικών εκφράσεων.

4. Προφορικές εκθέσεις. Οργανώνονται συζητήσεις καί διάλογοι πάνω σέ θέματα τής κοινωνικής ζωής γιά άσκηση στόν προφορικό λόγο. Θέματα γιά συζήτηση μπορεί νά είναι : ή εκπαίδευση, ή αγγλική γλώσσα, οί κοινωνικές συνήθειες, ιστορικά περιστατικά, νέα από τή σύγχρονη ζωή καί οποιοδήποτε άλλο ευκαιριακό θέμα.

5. Γραπτές ασκήσεις. Θά έχουν τή μορφή ασκήσεων τοΰ προηγούμενου χρόνου, μέ σχετικά μεγαλύτερη πλοκή καί ποικιλία.

6. Εκθέσεις. Σύνταξη επιστολών, περιγραφή σκηνών, αφήγηση περιστατικών, περιληπτική απόδοση κειμένων, όπως καί στήν προηγούμενη τάξη, έκταση 60-80 λέξεις είναι ικανοποιητική.

7. Μετάφραση. Σκόπιμο είναι νά γίνεται σχετική μεταφραστική άσκηση κάθε 15 ημέρες, από τήν αγγλική στήν ελληνική καί αντίστροφα.

II. ΓΑΛΛΙΚΑ

1. Προφορά. Ασκήσεις φωνολογίας καί προφοράς λέξεων καί φράσεων κρίνονται απαραίτητες, όπως καί στήν προηγούμενη τάξη, π.χ. SEINE - CHAINE, SEIZE - CHAISE MOUSSE - MOUCHE κτλ. Επανάληψη ασκήσεων σχετικών μέ τή δομή τής γλώσσας καί συνέχισή τους : χρησιμοποιοΰνται γιά τό σκοπό αυτό φράσεις - υποδείγματα καί γίνονται ασκήσεις αντικαταστάσεως όρων, αλλαγής χρόνων κλπ.

2. Ανάγνωση : Ανάγνωση από κατάλληλη συλλογή απλουστευμένων κειμένων πεζογράφων, όπως τών : VOLTAIRE, P. MERINEE, H. BALZAC, A. DAUDET, M. PROUST, TH. GAUTIER, J. MAUREAS, P. VERLAINE, G. APOLLINAIRE, ABEE BREMOND.

Επεξεργασία κάθε φορά τών κειμένων, πού αποβλέπει στήν εξαγωγή τών χαρακτηριστικών εκδηλώσεων τοΰ νεώτερου γαλλικοΰ πολιτισμοΰ, καθώς καί παραλληλισμός καί σύγκριση μέ τά αντίστοιχα ρεύματα τής Ελληνικής λογοτεχνίας (Κλασσικισμός, Ρομαντισμός, Παρνασσισμός, Ρεαλισμός, Συμβολισμός). Μπορεί νά γίνεται καί σιωπηρή ανάγνωση, γιά νά ασκοΰνται οί μαθητές στή γρήγορη ανάγνωση. Λεξιλόγιο 2.500 περίπου λέξεων.

3. Γραμματική καί Συντακτικό. Συμπλήρωση τής διδ/λίας τής Γραμματικής καί τοΰ Συντακτικοΰ μέ βάση τά αναγιγνωσκόμενα λογοτεχνήματα. Υπογράμμιση ιδιωτισμών (γαλλισμών), παροιμιών καί συνωνύμων. Οί μαθητές ασκοΰνται προσεκτικά στήν πλοκή τής γαλλικής γλώσσας, ώστε νά αποφεύγεται ή κατά λέξη μεταφορά τών ελληνικών εκφράσεων στή γαλλική.

4. Προφορικές ασκήσεις. Επανάληψη τών αριθμητικών, τών ονομάτων τών χωρών καθώς καί τών σπουδαιοτέρων τοπωνυμιών τής Ελλάδος. Χρήση συνθέτων αναφορικών αντωνυμιών καί απαρεμφάτου καί στούς δύο χρόνους τους. Εφαρμογές στήν παθητική φωνή καθώς καί στίς ερωτηματικές καί αρνητικές εκφράσεις. Εφαρμογές στά περιφραστικά ρήματα (AVOIR FAIM, ONTE, MA-PEUR) καί στά απρόσωπα (IL FAIT FROID, CHAUD-IL PLEUT).

5. Ασκήσεις στή συνομιλία. Θέματα σχετικά μέ τίς εφευρέσεις, τίς τέχνες, τόν κινηματογράφο, τήν τηλεόραση, τό θέατρο κτλ. Σύνταξη μικρών διαλόγων κτλ.

6. Άσκηση στή σύνταξη γαλλικών κειμένων. Γιά τό σκοπό θά γίνονται επαναλήψεις αυτών πού διδάχτηκαν, ασκήσεις γραμματικής καί συντακτικοΰ καθώς καί σύντομες εκθέσεις ποικίλου περιεχομένου.

7. Εκθέσεις. Σύνταξη επιστολών, απόδοση θεμάτων πού αναγνώσθηκαν ή συζητήθηκαν καί σχετίζονται μέ τόν κινηματογράφο, τήν τηλεόραση, τό θέατρο, τίς τέχνες, τό εμπόριο, τή βιομηχανία, τίς σπουδές κτλ. μέ 80 περίπου λέξεις. Άσκηση τών μαθητών στήν τήρηση σχετικοΰ μέ τό θέμα διαγράμματος, αφοΰ επαναληφθοΰν σέ αυτούς οί κυριότερες σχετικά μέ τό θέμα λέξεις καί υποδειγματικές φράσεις.

8. Μετάφραση. Άσκηση ανά 15ήμερο στή μετάφραση από τά ελληνικά στά γαλλικά.

9. Ορθογραφία. Σύντομη άσκηση στήν ορθογραφία, μιά φορά τήν εβδομάδα, σέ κείμενο προετοιμασμένο, όπως καί στήν Δ' τάξη. Διόρθωση κατ' επιλογή από τόν καθηγητή ορισμένων κάθε φορά τετραδίων.

IX. Φυσικὴ Ἀγωγὴ Ὧρες 3.

Α' Τμήματα Ἀρρένων :

1) Ἀσκήσεις μὲ κινησιολογικὴ βάση τὸ ρυθμό :
Βαδίσεις, μετατοπίσεις, δρόμοι, ἀναπηδήσεις, ἅλματα.
Ἐλεύθερες ἀσκήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονες καὶ τὰ ἐπίπεδα.
Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις γιὰ τὴ ἐπιτυχία προκαθορισμένου σκοποῦ.
Ἀσκήσεις καὶ συνασκήσεις μὲ τὴν χρησιμοποίηση κινητῶν ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων, Ἀσκήσεις μὲ σφαῖρες, κοντούς, κοντοράκια, σχοινάκια, ἐμπόδια, στρώματα, κορίνες, πλινθία, σχοινιὰ ἀναρριχήσεως, ἀσκούς, μονόζυγα, δίζυγα, πολύζυγα, δυναμόμετρα, βάρη, ἀναπηδητήρια κτλ.

2. Ἀγωνιστικὴ γυμναστική :
Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς καὶ στὰ ἕξι (6) ἀγωνίσματα (στὸ ἔδαφος, στὸ μονόζυγο, δίζυγο, ἵππο μὲ λαβές, ἅλματα σὲ ἵππο, σὲ κρίκους).
Διδ/λία καὶ ἐφαρμογὴ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων καὶ στὰ ἕξι ὄργανα.
Διδ/λία τῶν κανονισμῶν τῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

3. Παιχνίδια - Ἀθλητικὲς παιδιές.
Διδ/λία γυμναστικῶν-ψυχαγωγικῶν παιχνιδιῶν.
Μικρὰ παιχνίδια γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ καὶ τὴν προπόνηση στὶς ἀθλητικὲς παιδιές.
Ὁλοκλήρωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ὁμαδικῆς τακτικῆς στὶς ἀθλοπαιδιὲς. Διδ/λία τῶν κανονισμῶν.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

4. Κλασσικὸς Ἀθλητισμός :
Διδ/λία ὅλων τῶν κατάλληλων γιὰ τὴν ἡλικία τῶν μαθητῶν τῆς Β' Λυκείου ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ.
Τελειοποίηση τῆς τεχνικῆς στὰ κυριώτερα ἀγωνίσματα δρόμου, ἅλματος, καὶ ρίψεως.
Διδ/λία τῆς τεχνικῆς τῶν σκυταλοδρομιῶν καὶ τῶν κανονισμῶν ὅλων τῶν ἀγωνισμάτων.
Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς εἰδικεύσεώς τους.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

5. Κολύμβηση :
Διδ/λία ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως καὶ τελειοποίηση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς.
Διδ/λία τῆς τακτικῆς τῆς ὁμαδικῆς κολυμβήσεως καὶ τῶν κανονισμῶν.
Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς προτιμήσεώς τους.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.
Ὁλοκλήρωση τῆς διδ/λίας τῆς ναυαγοσωστικῆς καὶ τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς.

6) Λοιπὰ ἀθλήματα :
Ὅπου οἱ γενικότερες συνθῆκες τὸ ἐπιτρέπουν, οἱ μαθητὲς διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται σὲ ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικὰ κτλ. ἀθλήματα. Κατὰ τὴ διδ/λία τῶν ἀναφερομένων ἀθλημάτων ἐπιδιώκεται ἡ τελειοποίηση τῆς τεχνικῆς, ἡ ὁλοκλήρωση τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν, ὁ σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ἡ δημιουργία, σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητῶν, ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων.

7. Ἑλληνικοὶ χοροί :
Διδασκαλία τῶν πανελλήνιων χορῶν καθὼς καὶ ἄλλων χορῶν ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς ὅπου βρίσκεται τὸ Λύκειο. Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν ἀπὸ μαθητές.

Β' Τμήματα Θηλέων :

1. Ἀσκήσεις μὲ κινησιολογικὴ βάση τὸ ρυθμό :
Βαδίσεις, μετατοπίσεις, δρόμοι, ἀναπηδήσεις, ἅλματα.
Ἐλεύθερες ἀσκήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονες καὶ τὰ ἐπίπεδα.
Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία προκαθορισμένου σκοποῦ.
Ἀσκήσεις καὶ συνασκήσεις μὲ τὴ χρησιμοποίηση κινητῶν ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἀσκήσεις μὲ σφαῖρες, κοντούς, κονταράκια, σχοινάκια, κορδέλες, στεφάνια, ἐμπόδια, στρώματα, κορίνες, πλινθία, δοκούς, δίζυγα, πολύζυγα, ἀναπηδητήρια κ.τ.λ.

2. Ἀγωνιστικὴ Γυμναστική :
Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς καὶ στὰ τέσσερα (4) ἀγωνίσματα στὸ ἔδαφος, στὸ δίζυγο, στὴ δοκὸ καὶ ἅλματα σὲ ἵππο).
Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων καὶ στὰ τέσσερα ἀγωνίσματα.
Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν τῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

3. Ρυθμικὴ ἀγωνιστικὴ γυμναστική :
Ἀσκήσεις ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς μὲ κορίνες, μπάλες, στεφάνια, σχοινάκια καὶ κορδέλες.
Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων μὲ διάφορα ὄργανα.
Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν τῆς ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

4. Παιχνίδια - Ἀθλητικὲς παιδιές :
Διδασκαλία γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιχνιδιῶν.
Μικρὰ παιχνίδια γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ καὶ τὴν προπόνηση στὶς ἀθλητικὲς παιδιές. Ὁλοκλήρωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ὁμαδικῆς τακτικῆς στὶς ἀθλοπαιδιές. Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

5. Κλασσικὸς Ἀθλητισμός :
Διδασκαλία ὅλων τῶν κατάλληλων γιὰ τὴν ἡλικία τῶν μαθητριῶν τῆς Β' Λυκείου, ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ.
Τελειοποίηση τῆς τεχνικῆς στὰ κυριότερα ἀγωνίσματα δρόμου, ἅλματος, καὶ ρίψεως.
Διδασκαλία τῆς τεχνικῆς τῶν σκυταλοδρομιῶν καὶ τῶν κανονισμῶν ὅλων τῶν ἀγωνισμάτων.
Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητριῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς εἰδικεύσεώς τους.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

6. Κολύμβηση :
Διδασκαλία ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως καὶ τελειοποίηση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς.
Διδασκαλία τῆς τακτικῆς τῆς ὁμαδικῆς κολυμβήσεως καὶ τῶν κανονισμῶν.
Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητριῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς προτιμήσεώς τους.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.
Διδασκαλία τῆς ναυαγοσωστικῆς καὶ τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς.

7. Λοιπὰ ἀθλήματα :
Ὅπου οἱ γενικότερες συνθῆκες τὸ ἐπιτρέπουν, οἱ μαθήτριες διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται σὲ ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικὰ κ.τ.λ. ἀθλήματα. Κατὰ τὴ διδασκαλία τῶν ἀναφερομένων ἀθλημάτων ἐπιδιώκεται ἡ καλυτέλευση τῆς τεχνικῆς, ἡ ὁλοκλήρωση τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν, ὁ σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ἡ δημιουργία, σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητριῶν, ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων.

7. Ἑλληνικοὶ χοροί :
Διδασκαλία τῶν πανελλήνιων χορῶν καθὼς καὶ ἄλλων χορῶν ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς ποὺ βρίσκεται τὸ Λύκειο.
Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν ἀπὸ μαθήτριες.

X. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ Ὥρα 1.

Σκοπός :
Τὸ μάθημα τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ εἰσαγάγει τους μαθητὲς στὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομι-

κῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου (Βιομηχανία, Ἐμπόριο-Τουρισμός-Συγκοινωνίες-Ἐπικοινωνίες) καὶ νὰ ἐπισημάνει οἰκονομικὰ θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν Ἑλλάδα σήμερα.

Διδακτέα ὕλη :

I. Ἀνθρωπογεωγραφία.

Ὁ προϊστορικὸς ἄνθρωπος καὶ ἡ ζωή του. Προϊστορικοὶ χρόνοι καὶ οἱ ἐποχὲς τοῦ λίθου καὶ τῶν μετάλλων.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἐπίδραση τοῦ ἀνθρώπου στὸ περιβάλλον. Ἐπίδραση τοῦ περιβάλλοντος στὸν ἄνθρωπο.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς. Δημογραφικὰ φαινόμενα-Μετακινήσεις πληθυσμῶν.

Συγκέντρωση ἀνθρώπων σὲ πόλεις - αἴτια καὶ συνέπειες.

Πυκνότητα πληθυσμοῦ τῆς γῆς κατὰ ζῶνες. Φυλὲς καὶ γλῶσσες.

Ὁ πολιτισμός : Ἔννοια, βαθμοί, ἀρχαῖες κοιτίδες πολιτισμοῦ.

Στοιχεῖα τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ. Θρησκεία, Ἐπιστήμη, τέχνη, οἰκονομία, Πολιτεία, Κράτος, Σύγχρονα κέντρα πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

II. Οἰκονομικὴ ζωή.

Γενικὲς ἔννοιες :

Παραγωγή : γεωργική, κτηνοτροφική, δασική, ἁλιευτική, μεταλλευτική, βιομηχανική.

Παραγωγή :

Γεωργική, κτηνοτροφική, δασική, ἁλιευτική, μεταλλευτική, βιομηχανική.

Πηγὲς ἐνέργειας :

Γαιάνθρακες, πετρέλαιο, λευκὸς ἄνθρακας, ἠλεκτρικὴ καὶ πυρηνικὴ ἐνέργεια.

Συγκοινωνίες-ἐπικοινωνίες, μεταφορές, ἐμπόριο.

Μεγάλες οἰκονομικὲς δυνάμεις - ὑπανάπτυκτες καὶ ὑπὸ ἀνάπτυξη χῶρες.

Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία καὶ ἡ διεθνὴς ἀγορά.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκον. Κοινότητα καὶ ἡ σύνδεση τῆς Ἑλλάδος μ' αὐτήν.

Σύγχρονα προβλήματα :

Ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα

XI. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ - ΥΓΙΕΙΝΗ, Ὥρα 1.

I. Ἀνθρωπολογία :

1. Τὸ ἐρειστικὸ σύστημα.
2. Τὸ μυϊκὸ σύστημα.
3. Τὸ πεπτικὸ σύστημα.
4. Ἡ ἀπομύζηση.
5. Τὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα.
6. Ἡ παραγωγὴ τῆς φωνῆς.
7. Τὸ κυκλοφοριακὸ σύστημα.
8. Τὸ οὐροποιητικὸ σύστημα.
9. Οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες.
10. Οἱ ἀδένες ἀναπαραγωγῆς καὶ τὸ γεννητικὸ σύστημα.
11. Τὸ νευρικὸ σύστημα.
12. Τὰ αἰσθητήρια ὄργανα : Ἡ ὅραση. Ἡ ἀκοή, Ἡ ὄσφρηση. Ἡ γεύση.
13. Τὸ καλυπτήριο σύστημα.
14. Ἡ ἑνότητα τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ.

II. Ὑγιεινή :

1. Ἀέρας :

Φυσικὲς ἰδιότητες τῆς ἀτμόσφαιρας. Θερμοκρασία τοῦ ἀέρα. Ἡ ὑγρασία τοῦ ἀέρα. Διαταραχὲς τῆς ὑγείας ἀπὸ τὶς ὑψηλὲς θερμοκρασίες. Διαταραχὲς τῆς ὑγείας ἀπὸ τὶς χαμηλὲς θερμοκρασίες. Ἀτμοσφαιρικὴ πίεση.

Ἡλιακὴ ἀκτινοβολία. Ἀτμοσφαιρικὸς ἠλεκτρισμός. Κλίμα καὶ καιρός. Τὸ ἠπειρωτικὸ κλίμα. Τὸ θαλάσσιο κλίμα. Τὸ ὀρεινὸ κλίμα. Ρύπανση καὶ μόλυνση τοῦ ἀέρα. Διαταραχὲς ἀπὸ τὴν ἰοντογόνο ἀκτινοβολία.

2. Λοιμώδη νοσήματα :

Πύλη εἰσόδου τῶν μικροβίων στὸν ὀργανισμό. Ἀνοσία. Ἐμβόλια καὶ ὀροί. Γενικὰ μέτρα γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν λοιμωδῶν νόσων. Συνήθη λοιμώδη νοσήματα στὴν Ἑλλάδα (ἀνεμοβλογιά, ἀσκαριδίαση, ἄχωρ (κασίδα), Βλεννόρροια, Γρίπη, Διφθερίτιδα, δυσεντερία, ἀμοιβαδικὴ δυσεντερία, Βακτηριακὴ δυσεντερία, ἐρυθρά, ἡπατίτιδα, Ἱλαρά, κοκίτης, κοινὸ κρυολόγημα, κυνάγχη ἢ ἀμυγδαλίτιδα, λέπρα, λύσσα, μελιταῖος πυρετός, ὀξεία ἐπιδημικὴ ἐγκεφαλονωτιαία μηνιγγίτιδα, ὀστρακιά, παράτυφοι καὶ τυφοειδὴς πυρετός, παρωτίτιδα, πολιομυελίτιδα, σύφιλη, ταινία, ἐχινόκοκκος, τέτανος, τριήμερος πυρετός, φυματίωση, ψώρα, φθειρίαση).

3. Ἐπιδημιολογία μὴ λοιμωδῶν νόσων :

Κακοήθεις νεοπλασίες. Καρδιαγγειακὲς παθήσεις. Ἕλκος τοῦ στομάχου καὶ τοῦ δωδεκαδακτύλου. Διαβήτης. Ἀτυχήματα καὶ αὐτοκτονίες. Ψυχικὰ νοσήματα. Κληρονομικὲς καὶ συγγενεῖς νόσοι. Εὐγονική. Ὑγιεινὴ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Κοινωνικὰ νοσήματα καὶ κοινωνικὴ ὑγιεινή. Ἐπαγγελματικὴ ὑγιεινὴ καὶ Ἰατρικὴ τῆς ἐργασίας.

XII. ΛΑΤΙΝΙΚΑ Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2

Σκοπός :

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν λατινικῶν εἶναι :

α) Νὰ μυήσει τοὺς μαθητὲς στὸ βασικὸ λεξιλόγιο καὶ τὶς κύριες λειτουργίες μιᾶς ὑποδειγματικὰ πειθαρχημένης γλώσσας, ἡ ὁποία ἔχει δανείσει στὴν Ἐπιστήμη, στὴν Τέχνη καὶ τὴ φιλοσοφία πολλὰ καὶ σημαντικὰ συστατικὰ στοιχεῖα της καὶ εἶναι ἡ μητέρα - γλώσσα τῶν σημαντικότερων γλωσσῶν τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

β) Νὰ κάνη τοὺς μαθητὲς ἱκανοὺς νὰ διαβάζουν καὶ νὰ κατανοοῦν ἁπλᾶ κείμενα τῆς κλασσικῆς λατινικῆς Γραμματείας, ὥστε νὰ διεγερθεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ εὐρύτερη γνωριμία μὲ τὰ πολιτιστικὰ στοιχεῖα καὶ τὶς ἀξίες, τῶν ὁποίων αὐτὰ τὰ κείμενα εἶναι φορεῖς.

Διδακτέα ὕλη :

ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ. ὧρες 2.

Ἀνάγνωση καὶ μετάφραση ἁπλῶν λατινικῶν κειμένων ἀπὸ τὸ ἐγκεκριμένο Ἀναγνωστικὸ τῆς Λατινικῆς.

Παράλληλα, καὶ μὲ βάση τὶς ἀσκήσεις τοῦ Ἀναγνωστικοῦ, συστηματικὴ διδασκαλία τῶν συνηθέστερων γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων ἀπὸ τὸ ἐγκεκριμένο διδακτικὸ ἐγχειρίδιο τῆς Λατινικῆς Γραμματικῆς σὲ τόση ἔκταση ὅση χρειάζεται γιὰ μιὰ πρώτη γνωριμία τῶν μαθητῶν μὲ τὴ γλώσσα αὐτὴ καὶ ὅση ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ καταστοῦν οἱ μαθητὲς ἱκανοὶ νὰ διαβάζουν, νὰ μεταφράζουν καὶ νὰ κατανοοῦν τὸ περιεχόμενο τῶν διδασκόμενων λατινικῶν κειμένων.

Εἰδικώτερα :

α) Ἀπὸ τὴ Γραμματικὴ θὰ διδαχθοῦν κυρίως : Τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶναι χρήσιμα γιὰ τὴ σωστὴ προφορὰ καὶ τὴν ἀνάγνωση τοῦ λατινικοῦ κειμένου. Οἱ πέντε κλίσεις τῶν οὐσιαστικῶν, τὰ ἐπίθετα καὶ τὰ παραθετικά τους χωρὶς τὶς λεπτομέρειες καὶ τὶς ἐξαιρέσεις ποὺ ἀφοροῦν τὸ σχηματισμὸ καὶ τὴν κλίση τύπων ποὺ σπανιώτατα ἀπαντοῦν στὰ συνήθη κείμενα. Οἱ πιὸ συνηθισμένοι τύποι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τῶν ἀπόλυτων καὶ τακτικῶν ἀριθμητικῶν. Τὰ στοιχειώδη εἰσαγωγικὰ στὸ λατινικὸ ρῆμα. Τὸ βοηθητικὸ esse καὶ οἱ πιὸ συνήθεις σύνθετοι τύποι του. Οἱ κλίσεις τῶν ὁμαλῶν ρημάτων. Ἀρχικοὶ χρόνοι. Τὰ συνηθέστερα ἀποθεματικὰ καὶ ἡμιαποθετικὰ ρήματα καθὼς καὶ τὰ συνηθισμένα ἄκλιτα μέρη τοῦ λόγου καὶ κυρίως οἱ προθέσεις καὶ οἱ σύνδεσμοι.

β) Ἀπὸ τὸ συντακτικὸ θὰ διδαχθοῦν : Τὰ βασικότερα καὶ ἁπλούστερα φαινόμενα τῆς λατινικῆς συντάξεως, ὅσα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ νὰ ἀντιλαμβάνονται οἱ μαθητὲς τους

τρόπους δομῆς τῆς ἁπλῆς καὶ τῆς σύνθετης λατινικῆς προτάσεως, σὲ βαθμὸ ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ τὴν κατανόηση συνήθων λατινικῶν κειμένων.

γ) Ἡ διδασκαλία τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων δὲν θὰ ἀκολουθεῖ τὴ συστηματικὴ κατάταξή τους στὰ οἰκεῖα διδακτικὰ ἐγχειρίδια, ἀλλὰ θὰ παρακολουθεῖ τὴ σειρὰ τῶν ἀσκήσεων τοῦ Ἀναγνωστικοῦ.

δ) Ἡ ἐμπέδωση τῶν διδασκομένων θὰ ἐπιδιώκεται κυρίως μὲ γραπτὲς ἢ καὶ προφορικὲς ἀσκήσεις ποὺ θὰ περιλαμβάνουν:

1. Φράσεις καὶ μικρὲς - ἁπλὲς προτάσεις γιὰ συμπλήρωση ἢ μετασχηματισμὸ ὁρισμένων μερῶν τους.

2. Λέξεις, φράσεις καὶ μικρὲς - ἁπλὲς προτάσεις γιὰ μεταφορὰ ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στὰ λατινικὰ καὶ τὸ ἀντίθετο.

3. Πρέπει νὰ καταβάλλεται ἰδιαίτερη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀπομνημόνευση λέξεων καὶ φράσεων μὲ τὶς ὁποῖες θὰ ἐμπλουτίζεται προοδευτικὰ τὸ λατινικὸ λεξιλόγιο τῶν μαθητῶν. Στερεότυπες λατινικὲς φράσεις ποὺ διατηροῦνται ἀκόμη ὡς ὅροι ἢ ἀποφθεγματικὲς ἐκφράσεις πρέπει νὰ ἐπισημαίνονται ἰδιαίτερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ (Β) ΤΑΞΗ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἄρθρο 3.

1. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Β′ τάξη Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς κατευθύνσεως ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Μαθήματα	Ὧρες
Θρησκευτικὰ	2
Νέα Ἑλλην. Γλώσσα καὶ Γραμματεία	3
Ἀρχαία Ἑλλην. Γλώσσα καὶ Γραμμ.	5
Ἱστορία	2
Ψυχολογία	2
Ξένη Γλώσσα	2
Μαθηματικὰ	4
Φυσικὰ (Φυσικὴ - Χημεία)	3
Ἀνθρωπολογία	½ (1ὡρ. α′ τετρ.)
Ὑγιεινὴ	½ (1 ὥρ. β′ τετρ.)
Φυσικὴ Ἀγωγὴ	1
Σύνολο	25

2. Τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς προβλέπεται νὰ διδάσκεται πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῶν μαθημάτων καὶ μὲ σύμπτυξη τῶν τάξεων ἢ τῶν τμημάτων κατὰ τὸ δυνατόν.

Ἄρθρο 4.

1. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος ποὺ καθορίζουν τὴν διδακτέα ὕλη τῶν Θρησκευτικῶν, τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ Γραμματείας, τῆς Ψυχολογίας, τῆς Ξένης Γλώσσας, τῆς Ἀνθρωπολογίας - Ὑγιεινῆς καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Β′ τάξεως τῶν Ἡμερησίων Λυκείων Γεν. Κατευθύνσεως ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως καὶ γιὰ τὰ ἴδια μαθήματα τῆς Β′ τάξεως τῶν Ἑσπερινῶν Λυκείων Γεν. Κατευθύνσεως.

Ἀπὸ τὴν ὕλη τοῦ μαθήματος τῆς Φυσ. Ἀγωγῆς θὰ γίνεται ἐπιλογὴ κατάλληλα προσαρμοσμένη στὴν ἰδιοτυπία τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου.

2. Ἡ διδακτέα ὕλη τῶν ὑπολοίπων μαθημάτων τῆς Β′ τάξεως τῶν Ἑσπερινῶν Λυκείων Γενικῆς Κατευθύνσεως καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ ΩΡΕΣ 5.

Α. Γλωσσικὴ διδασκαλία: Ὥρα 1.

Θὰ συνεχιστεῖ καὶ θὰ ὁλοκληρωθεῖ ἡ συστηματικὴ διδασκαλία τοῦ Συντακτικοῦ. Τὸ μάθημα θὰ ξεκινᾶ ἀπὸ μιὰ σειρὰ παραδειγμάτων τῆς δημοτικῆς καὶ κατόπιν θὰ γίνεται ἡ μετάφραση στὴν ἀρχαία ἑλληνική. Ὅταν ὁλοκληρώνεται ἡ διδασκαλία ἑνὸς εὐρύτερου κεφαλαίου, ἡ γενικὴ θεώρηση τῶν φαινομένων ποὺ μελετήθηκαν θὰ γίνεται μὲ ἀφορμὴ ἕνα ἀδίδακτο θέμα, ποὺ προσφέρεται γιὰ τὴν ἑδραίωση τῶν κύριων σημείων τῆς ὕλης ποὺ διδάχθηκε.

Β. Ἑρμηνεία Κειμένων ἀπὸ τὸ Πρωτότυπο, ὧρες 4 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου, ὧρες 3 ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους

α) Πλάτωνος Κρίτων, ὧρες 2 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου.

Ι) Ἡ εἰσαγωγὴ θὰ περιέχει: Βίο καὶ διδασκαλία τοῦ Σωκράτη, βίο καὶ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνα, τὸ φιλοσοφικὸ διάλογο ὡς γραμματολογικὸ εἶδος.

ΙΙ) Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τοῦ διαλόγου.

ΙΙΙ) Μὲ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας, θὰ γίνει ἡ συνολικὴ θεώρηση τοῦ διαλόγου, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ μαθητὲς τὸ περιεχόμενο, τὴν ἐπιχειρηματολογία, τὴ δομὴ τοῦ ἔργου καὶ τὶς ἀρετὲς τοῦ ὕφους τοῦ Πλάτωνα.

β) Ὁμήρου Ἰλιάδα (Ἐκλογές), ὧρες 2 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου.

Ι) Ἡ Εἰσαγωγὴ θὰ περιέχει: Ὁ ἱστορικὸς πυρήνας τῆς Ἰλιάδας καὶ ὁ ἐμπλουτισμός του μὲ μυθολογικὰ στοιχεῖα. Ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδας (μὲ σύντομη καὶ σαφὴ ἔκθεση τοῦ ὁμηρικοῦ ζητήματος) - τὸ περιεχόμενο καὶ γενικὸ διάγραμμα τῆς Ἰλιάδας (ὅπου θὰ ἑρμηνεύεται καὶ ἡ δομὴ τοῦ ἔργου) - Ἡ ἀπόδραση τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν στὸν ἑλληνικὸ καὶ παγκόσμιο πολιτισμό.

ΙΙ) Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ραψωδιῶν: Α (στ. 1-305), Ε (στ.1 - 317), Ζ (Στ. 237-529) καὶ Ω (στ. 144-804).

ΙΙΙ) Ἡ γενικὴ θεώρηση, ποὺ θὰ γίνει μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας, θὰ ἔχει ὡς στόχο τὴν κατάδειξη τῶν ἀρετῶν τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως καὶ τῶν διαφορῶν στὸ χαρακτῆρα τῶν δύο ὁμηρικῶν ἐπῶν (καὶ τὴν ἐξήγησή τους).

γ) Εὐριπίδη, Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις ἢ Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, ὧρες 3 ἀπὸ 1η Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

Ι. Ἡ εἰσαγωγὴ θὰ περιέχει: Γέννηση καὶ ἐξέλιξη τῆς δραματικῆς ποιήσεως - Σύνδεσή της μὲ τὴ διονυσιακὴ λατρεία - Ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τῆς τραγωδίας καὶ ὁ ἀριστοτελικὸς ὁρισμὸς - Ἑορτὲς τοῦ Διονύσου καὶ παραστάσεις δραμάτων - Τὸ ἀρχαῖο θέατρο καὶ ἡ σκευή του.

Οἱ τρεῖς μεγάλοι δημιουργοί: Αἰσχύλος - Σοφοκλῆς - Εὐριπίδης - Βίος καὶ ἔργο τοῦ Εὐριπίδη.

ΙΙ) Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῆς μιᾶς ἀπὸ τὶς δύο τραγωδίες τοῦ Εὐριπίδη. Ἂν κρίνεται ἀποδοτικὸ ἀπὸ τὸ διδάσκοντα, τὰ χορικὰ μέρη μποροῦν νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ μετάφραση.

ΙΙΙ) Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνείας, θὰ γίνει συνολικὴ θεώρηση τῆς τραγωδίας. Μὲ τὰ δεδομένα τῆς διδασκαλίας θὰ τοποθετηθεῖ ὁ Εὐριπίδης στὴν ἐποχή του καὶ στὸ λογοτεχνικὸ εἶδος ποὺ ἀνήκει, θὰ ἀνιχνευθοῦν τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ ἔργου ποὺ διδάχθηκε καὶ οἱ ἰδέες ποὺ ἐκφράζονται σ' αὐτό, θὰ γίνει χαρακτηρισμὸς τῶν κυρίων προσώπων τοῦ ἔργου καὶ θὰ ὑπογραμμισθεῖ ὁ δραματικὸς χαρακτήρας του καὶ οἱ θεατρικὲς ἀρετές του.

Γ. Ἑρμηνεία Κειμένων ἀπὸ μετάφραση.

Πλάτωνος Ἀπολογία Σωκράτους, ὥρα 1 ἀπὸ 1η Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

Ι) Ἡ εἰσαγωγὴ θὰ περιέχει: τὴ δίκη τοῦ Σωκράτη, γενικὸ διάγραμμα, καὶ δομὴ τῆς Ἀπολογίας.

ΙΙ) Θὰ ἀκολουθήσει ἡ πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῆς Ἀπολογίας.

III) Στὴ γενικὴ θεώρηση θὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς νὰ κατανοήσουν τὴ βαθύτερη ἠθικὴ σημασία τῆς 'Απολογίας νὰ σχηματίσουν τὴν εἰκόνα τῆς πνευματικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς προσωπικότητας τοῦ Σωκράτη ἀπὸ τὰ δεδομένα τοῦ κειμένου (σὲ συσχετισμὸ μὲ ἐκεῖνα τοῦ Κρίτωνα) καὶ νὰ διαπιστώσουν τὴ διαφορὰ τῆς 'Απολογίας ἀπὸ τὰ γνωστὰ σὲ αὐτοὺς ρητορικὰ κείμενα.

ΙΣΤΟΡΙΑ

"Ωρες 2.

1. 'Η Μακεδονία καὶ ἡ ἄλλη 'Ελλάδα.
'Η Μακεδονία - Φίλιππος Β'.
'Ο 'Ελληνισμὸς στὴν 'Ασία - 'Αλέξανδρος
'Η 'Ελληνιστικὴ περίοδος.
'Η πνευματικὴ ζωὴ στὴν 'Ελληνιστικὴ περίοδο.
Μεταφορὰ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

2. 'Η Ρώμη καὶ ἡ 'Ελλάδα.
'Η παλαιότερη ἱστορία τῆς Ρώμης.
'Η ἐξάπλωση τῆς Ρώμης.
Ρώμη καὶ Καρχηδὼν - Ρώμη καὶ 'Ανατολή.
'Επίλογος : 'Η προσφορὰ τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου.
('Ιστορία Ρωμαϊκὴ - Βυζαντινή, 146 π.Χ.-1453 π.Χ.).

3. Συνέπειες τῶν μεγάλων κατακτήσεων γιὰ τοὺς Ρωμαίους κατακτητές : Οἰκονομία.
Κοινωνία (νέες κοινωνικὲς τάξεις, δοῦλοι).
Τρόποι ζωῆς (θρησκεία, γράμματα, τέχνες, ἐκπαίδευση).
Προσπάθειες γιὰ μεταρρύθμιση : Γράκχοι.

4. Δοκιμασίες τῆς Ρωμαϊκῆς Δημοκρατίας.
'Η στρατιωτικὴ μεταρρύθμιση (τοῦ Μάριου) καὶ οἱ συνέπειές της.
Πρῶτα δείγματα τρομοκρατίας, δικτατορίας (Σύλλας).
'Η πρώτη Τριανδρία.
'Η δράση τοῦ 'Ιούλιου Καίσαρα.
Δεύτερη Τριανδρία. Κατάλυση τῆς Δημοκρατίας
Ρωμαιοκρατία στὴν 'Ελλάδα 146 π.Χ. - 27 π.Χ.

5. Ρωμαϊκὴ Εἰρήνη : 'Ασφάλεια καὶ Εὐνομία στοὺς λαοὺς τῆς Μεσογείου.
'Η ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου. Οἰκοδόμηση τοῦ νέου Κράτους.
Δύο αἰῶνες αὐτοκρατορίας (ὡς τὸ τέλος τῶν 'Αντωνίνων).
'Ο ρωμαϊκὸς κόσμος στὰ χρόνια τῆς ἀκμῆς (ἑνότητα πολιτισμοῦ, γράμματα, θρησκεῖες).

6. Τὸ Ρωμαϊκὸ Κράτος στὸ δρόμο τῆς παρακμῆς.
'Η κρίση τοῦ 3ου αἰώνα μ.Χ. (ἐσωτερικὴ ἀναρχία, δυναστεία τῶν Σεβήρων, οἱ 30 τύραννοι, ἐπαναστάσεις, νέοι ἐχθροί, διάσπαση τῆς διοικητικῆς ἑνότητας).
Αἴτια τῆς παρακμῆς.
Διοικητικὲς μεταρρυθμίσεις.
'Ο Χριστιανισμὸς (ὡς τὴν ὥρα τοῦ θριάμβου).
Τέχνη Ρωμαϊκὴ καὶ Χριστιανικὴ (ὥς τὶς ἀρχὲς τοῦ 4ου αἰ.)

7. Πρωτοβυζαντινὴ 'Εποχή : 'Απὸ τὴν 'Αρχαιότητα στὸ Μεσαίωνα (324-610).
Οἱ δύο πρῶτοι αἰῶνες (ἀπὸ τὸν Κων/νο Α' ὡς τὸν 'Ιουστίνο, 324-518).
Χριστιανισμὸς καὶ 'Ελληνισμός, οἱ παράγοντες ποὺ συνθέτουν τὴ Φυσιογνωμία τοῦ Βυζαντίου.
'Η πολιτικὴ τῶν αὐτοκρατόρων ἀπὸ τὸν Κων/νο Α' ὥς τὸν 'Ιουστίνο.
Κατάρρευση τοῦ Δυτ. Ρωμ. Κράτους. Βαρβαρικὲς ἐπιδρομὲς (Γερμανοὶ - Οὖννοι).
'Ο 'Ιουστινιανὸς καὶ οἱ διάδοχοι (ὡς τὸ 610 μ.Χ.).
'Η Χριστιανικὴ-Βυζαντινὴ τέχνη (ἀπὸ 313-610 μ.Χ.).

8. Βυζαντινὴ 'Εποχὴ (610-1081 μ.Χ.) περίοδος α' (610-717) :
Οἱ ἀγῶνες τοῦ Βυζαντίου ἔναντι ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν (ἀπὸ τὸν 'Ηράκλειο ὡς τὴν ἄνοδο τῆς δυναστείας τῶν 'Ισαύρων, 610-717 μ.Χ.).
'Εμφάνιση καὶ πρόοδος τοῦ 'Ισλάμ.
'Εξόρμηση τῶν 'Αράβων (ὡς τὴν ἀναχαίτισή τους στὸ Poitiers, 732 μ.Χ.).
"Ιδρυση Βουλγαρικοῦ Κράτους στὸ Δούναβη.
'Εξελληνισμὸς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

9. Βυζαντινὴ ἐποχὴ (610-1081 μ.Χ. Περίοδος Β' (717-867) 'Υπέρβαση τῶν δυσχερειῶν.
Εἰκονομαχία, Πολιτιστικὴ ἀκτινοβολία :
Οἱ αὐτοκράτορες.
Εἰκονομαχία.
'Αγῶνες πρὸς τοὺς "Αραβες καὶ τοὺς Βουλγάρους.
Τὸ Παπικὸ Κράτος.
Παραμονὲς 'Ακμῆς (ἡ «νέα ἐποχὴ» τοῦ Μιχαὴλ Γ').
Βυζαντινὴ Τέχνη τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

"Ωρες 4

ΤΑΞΗ Β'

Ι. "Αλγεβρα - Τριγωνομετρία :

1. 'Εξισώσεις β' Βαθμοῦ :
'Επίλυση ἐξισώσεως β' βαθμοῦ μὲ ἕνα ἄγνωστο. "Εννοια τοῦ μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Πράξεις στὸ σύνολο τῶν μιγαδικῶν ἀριθμῶν. Εἶδος τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβάθμιου τριωνύμου $\alpha\chi^2-\beta\chi-\gamma$. Συμμετρικὲς παραστάσεις τῶν ριζῶν τοῦ δευτεροβάθμιου τριωνύμου συναρτήσει τῶν συντελεστῶν του. Πρόσημο τῶν ριζῶν του. Τροπὴ τοῦ $\alpha\chi^2-\beta\chi-\gamma$ σὲ γινόμενο παραγόντων. Εὕρεση δευτεροβάθμιας ἐξισώσεως ὅταν δίνονται οἱ ρίζες της. Πρόσημο τοῦ $\alpha\chi^2-\beta\chi-\gamma$ γιὰ τὶς διάφορες πραγματικὲς τιμὲς τοῦ χ. Μέγιστο ἢ ἐλάχιστο τοῦ τριωνύμου. Γραφικὴ παράσταση τῆς $\chi-\alpha\chi^2-\beta\chi-\gamma$.

2. 'Ανισώσεις β' Βαθμοῦ :
'Επίλυση ἀνισώσεως β' βαθμοῦ μὲ ἕναν ἄγνωστο. 'Ανισώσεις ἀνώτερου βαθμοῦ. Συστήματα ἀνισώσεων. Θέση πραγματικοῦ ἀριθμοῦ ὡς πρὸς τὶς πραγματικὲς ρίζες τοῦ δευτεροβάθμιου τριωνύμου.

3. 'Εξισώσεις ποὺ ἀνάγονται σὲ δευτεροβάθμιες :
Διτετράγωνες ἐξισώσεις. Τροπὴ διπλῶν ριζικῶν σὲ ἁπλά. 'Αντίστροφες ἐξισώσεις. Διώνυμες καὶ τριώνυμες ἐξισώσεις. 'Εξισώσεις μὲ ριζικὰ β' τάξεως.

4. Συστήματα 'Εξισώσεων :
Συστήματα ἐξισώσεων ἀπὸ τὶς ὁποῖες μία εἶναι δευτεροβάθμια. "Αλλες ἁπλὲς περιπτώσεις συστημάτων. Προβλήματα.

5. Πολυωνυμικὲς 'Εξισώσεις :
'Επίλυση πολυωνυμικῆς ἐξισώσεως. Τριγωνομετρικὲς ἐξισώσεις ποὺ ἀνάγονται σὲ πολυωνυμικές.

6. Μαθηματικὴ 'Επαγωγή :
'Αρχὴ τῆς μαθηματικῆς ἐπαγωγῆς. 'Εφαρμογές.

7. 'Απόλυτος τιμὴ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ :
'Ορισμός : 'Ιδιότητες : $(\alpha)=(-\alpha)$, $(\chi-\alpha)<\varepsilon \Leftrightarrow \varepsilon-\varepsilon<\chi<\alpha+\varepsilon$, $(\alpha+\beta)\leq(\alpha)+(\beta)$, $(\alpha\beta)=(\alpha)\cdot(\beta)$, $(\alpha/\beta)=(\alpha/\beta)$
'Επίλυση ἐξισώσεων $\alpha(\chi)+\beta=0$, $\alpha(\chi)+\beta\chi+\gamma=0$, $\alpha\chi^2+\beta(\chi)+\gamma=0$.

8. 'Ακολουθίες :
'Ορισμός. Μονότονη ἀκολουθία. Φραγμένη ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀκολουθίας. Μηδενικὴ ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀθροίσματος, διαφορᾶς, γινομένου καὶ πηλίκου ἀκολουθιῶν. 'Εφαρμογὴ στὸν ὑπολογισμὸ ρίζας ἐξισώσεως.

9. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς δύο τόξων. Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἑνὸς τόξου μὲ τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τοῦ διπλασίου τόξου.

ΙΙ. Γεωμετρία : "Ωρες 1α' τετρ.
» 2 β' τετρ.

1. Κανονικὰ Πολύγωνα :
'Ορισμός. 'Ιδιοτητες. Κατασκευὲς ἑξαγώνου, τριγώνου, τετραγώνου, δεκαγώνου καὶ πενταγώνου.

2. Μέτρηση Κύκλου :
Μῆκος κύκλου. 'Εμβαδὸ κυκλικοῦ δίσκου, κυκλικοῦ τομέα καὶ κυκλικοῦ τμήματος.

3. Εὐθεῖες καὶ Ἐπίπεδα στὸ χῶρο.

Ἀξιώματα τοῦ ἐπιπέδου. Σχετικὲς θέσεις εὐθειῶν καὶ ἐπιπέδων. Καθετότητα εὐθείας καὶ ἐπιπέδου. Κοινὴ κάθετος δύο ἀσυμβάτων εὐθειῶν. Δίεδρος γωνία. Καθετότητα ἐπιπέδου. Γωνία εὐθείας καὶ ἐπιπέδου.

ΦΥΣΙΚΗ

Τάξη Β' - Ὧρες 2.

Θερμότητα :

Διαστολὴ τῶν σωμάτων.

Θερμότητα. Θερμοκρασία. Θερμόμετρα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν. Ἐξισώσεις γραμμικῆς ἐπιφανειακῆς καὶ κυβικῆς διαστολῆς. Διαστολὴ τῶν ὑγρῶν. Ἀνωμαλία τῆς διαστολῆς τοῦ νεροῦ. Μεταβολὴ τῆς πυκνότητας τῶν στερεῶν καὶ τῶν ὑγρῶν ἀνάλογα μὲ τὴ θερμοκρασία. Πειραματικὴ μελέτη μεταβολῶν τῶν ἀερίων. Ἀπόλυτο μηδὲν καὶ ἀπόλυτη κλίμακα θερμοκρασιῶν.

Θερμιδομετρία.

Μαγνητισμός :

1. Ἰδιότητες τοῦ Μαγνήτη :

Μαγνῆτες. Μαγνητισμός. Στοιχειώδεις Μαγνῆτες.

Μαγνήτιση μὲ ἐπαφὴ καὶ ἐπαγωγή. Νόμος τοῦ Coulomb. Μονάδες ποσότητας μαγνητισμοῦ.

2. Μαγνητικὸ πεδίο.

Ὁρισμὸς μαγνητικοῦ πεδίου. Μαγνητικὴ ἐπαγωγή. Μαγνητικὴ ροή.

Μαγνητικὴ διαπερατότητα καὶ σχετικὴ κατάταξη τῶν ὑλικῶν. Ἔνταση μαγνητικοῦ πεδίου. Μονάδες.

Μαγνητικὸ πεδίο τῆς Γῆς.

Μαγνητικὰ στοιχεῖα ἑνὸς τόπου: μαγνητικὴ ἔγκλιση, μαγνητικὴ ἀπόκλιση. Μαγνητικὴ πυξίδα.

Στατικὸς Ἠλεκτρισμός :

1. Ἠλεκτρικὸ φορτίο :

Θεμελιώδη φαινόμενα. Νομὸς τοῦ Coulomb. Μονάδες ἠλεκτρικοῦ φορτίου.

2. Ἠλεκτρικὸ πεδίο :

Ὁρισμὸς ἠλεκτρικοῦ πεδίου. Στοιχεῖα ἠλεκτρικοῦ πεδίου : ἔνταση, δυναμικό, διαφορὰ δυναμικοῦ σὲ δυὸ σημεῖα. Μονάδες ἐντάσεως καὶ δυναμικοῦ. Φύση τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

3. Χωρητικότητα ἀγωγοῦ :

Ὁρισμὸς χωρητικότητας. Μονάδες μετρήσεως τῆς χωρητικότητας.

Ἐνέργεια φορτισμένου ἀγωγοῦ.

Πυκνωτές : χωρητικότητα πυκνωτοῦ, ἐνέργεια φορτισμένου πυκνωτοῦ, σύνδεση πυκνωτῶν. Μορφὲς πυκνωτῶν.

ΧΗΜΕΙΑ

Τάξη Β'. Ὥρα 1.

(Συνέχεια ἐκ τῆς ὕλης τῆς Α' Λυκείου)

Ἀμέταλλα :

Ἄζωτο. Ἀμμωνία (περιληπτικά). Νιτρικὸ ὀξὺ (περιληπτικά).

Ὀξείδιο τοῦ ἀζώτου. Ἀτμοσφαιρικὸς ἀέρας. Κυκλὸς τοῦ ἀζώτου στὴ φύση. Εὐγενῆ ἀέρια.

Φωσφόρος. Σπίρτα. Φωσφορικὸ ὀξύ. Φωσφορικὰ ἅλατα. Λιπάσματα. Ἄνθρακας, φυσικοὶ καὶ τεχνητοὶ ἄνθρακες. Μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Ἀνθρακικὸ ὀξύ. Ἀνθρακικὰ ἅλατα. Κύκλος τοῦ ἄθρακα στὴ φύση.

Πυρίτιο. Διοξείδιο τοῦ πυριτίου. Πολύτιμοι λίθοι. Πυριτικὰ ἅλατα. Γυαλί.

Α' Διαλύματα :

Γενικὰ περὶ διαλυμάτων : Ἠλεκτρολύτες - Ἠλεκτρόλυση - Θεωρία τῶν ἰόντων (Arrhenius)

Β' Ταξινόμηση τῶν Χημικῶν Ἑνώσεων :

Ὀξέα - Μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ὀξέων. Ἀνυδρίτες τῶν ὀξέων

Βάσεις : Μέθοδοι παρασκευῆς τῶν βάσεων. Ἀνυδρίτες τῶν βάσεων. Γενικὲς ἰδιότητες τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Ἐξουδετέρωση.

Ἅλατα - Εἴδη ἁλάτων.

Ὀξείδια.

Χημικὰ ἰσοδύναμα ὀξέων, βάσεων, ἁλάτων.

Κανονικὰ διαλύματα, Ἰσχὺς ὀξέων - βάσεων.

Γ' Ταξινόμηση τῶν Στοιχείων :

Περιοδικὸ σύστημα τῶν στοιχείων.

Σύγχρονη ἀτομικὴ θεωρία. Ἀτομικὸς ἀριθμός.

Ἰσότοπα - Ἰσοβαρὴ στοιχεῖα.

Δ' Μέταλα :

Γενικὲς ἰδιότητες τῶν μετάλλων.

Διάκριση μετάλλων καὶ ἀμετάλλων.

Ἰδιότητες (Φυσικές, Μηχανικές, Χημικές).

Κράματα.

Ἐξαγωγὴ τῶν μετάλλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Δευτέρα (Β) τάξη τῶν προτοτύπων Κλασσικῶν Λυκείων

Ἄρθρο 5.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδ/λίας τους στὴ Β' τάξη τῶν Προτύπων Κλασσικῶν Λυκείων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Μαθήματα	ὧρες
Θρησκευτικὰ	2
Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	4
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	8
Ἱστορία	4
Λατινικὰ	2
Ψυχολογία	2
Ξένη γλῶσσα συνεχιζόμενη	2
Γερμανικὴ Γλῶσσα	2
Μαθηματικὰ	4
Φυσικὰ (Φυσικὴ - Χημεία)	3
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	1/2 (α' τετράμηνο 1 ὥρα)
Ὑγιεινὴ-Ἀνθρωπολογία	1/2 (β' τετράμηνο 1 ὥρα)
Φυσικὴ Ἀγωγὴ	2
Σύνολο	36

2. Γιὰ κάθε τάξη τοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου διατίθεται ἐπὶ πλέον ἕνα ἀπόγευμα τὴν ἑβδομάδα κατὰ τὸ ὁποῖο οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες ἐπιδίδονται στὸν κλασσικὸ ἀθλητισμό, στὶς ἀθλοπαιδιές, στὴν κολύμβηση καὶ στὰ λοιπὰ ἀθλήματα.

Ἄρθρο 6.

1. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος ποὺ ὁρίζουν τὴ διδακτέα ὕλη τῶν θρησκευτικῶν, τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ Γραμματείας, τῆς Ἱστορίας, τῆς Ψυχολογίας, τῆς συνεχιζόμενης Ξένης Γλώσσας, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας, τῆς Ὑγιεινῆς - Ἀνθρωπολογίας, καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Β' τάξεως τῶν Ἡμερησίων Λυκείων Γενικῆς Κατευθύνσεως ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως καὶ γιὰ τὰ ἴδια μαθήματα τῆς Β' τάξεως τῶν Προτύπων Κλασσικῶν Λυκείων.

2. Γιὰ τὴν ὕλη τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῶν Φυσικῶν τῆς Β' τάξεως τῶν Προτύπων (Κλασσικῶν) Λυκείων ἔχουν ἐφαρμογὴ οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Παρόντος Π.Δ. ποὺ ὁρίζουν τὴ διδακτέα ὕλη τοῦ κοινοῦ προγράμματος τῶν ἀντιστοίχων μαθημάτων τῆς Β' τάξεως τῶν Ἡμερησίων Λυκείων Γενικῆς Κατευθύνσεως.

3. Τῶν ὑπολοίπων μαθημάτων τῆς Β' τάξεως τῶν Προτύπων Κλασσικῶν Λυκείων ἡ διδακτέα ὕλη ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Ἀρχαία Ἑλληνική Γραμματεία καί Γλώσσα : Ὧρες 8

1. Ἡ Γλωσσική διδασκαλία, ὧρες 2

Σκοπός :

α) Νά ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητές στή βαθύτερη γνώση τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καί νά μελετήσουν τά συνθετότερα συντακτικά φαινόμενα, πού ἡ λειτουργία τους εἶναι σημαντική στόν ἀρχαῖο ἑλληνικό λόγο.

β) Νά συνειδητοποιηθοῦν οἱ ὁμοιότητες καί οἱ διαφορές (στό λεξιλόγιο, στό τυπικό καί στή σύνταξη) τῆς νέας ἑλληνικῆς (δημοτικῆς) μέ τήν ἀρχαία ἑλληνική, καί

γ) Νά ἐνισχυθεῖ ἡ ἱκανότητα τῶν μαθητῶν στή μεταφορά (μετάφραση) ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων στή νεοελληνική γλώσσα.

Ὕλη :

Θά διδαχθοῦν περίπου 30 θέματα ἀπό πεζά κείμενα τῆς ἀττικῆς διαλέκτου τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς (Ἡ διδασκαλία κάθε θέματος δέν πρέπει νά ξεπερνᾶ τίς 2 διδακτικές ὧρες). Τά θέματα πού θά ἐπιλεγοῦν πρέπει νά πληροῦν τίς ἑξῆς προϋποθέσεις.

α) Νά περιέχουν τήν ἀνάπτυξη μιᾶς ἐνδιαφέρουσας ἰδέας ἤ τήν περιγραφή ἑνός αὐτοτελοῦς περιστατικοῦ (εἴτε ἱστορικοῦ εἴτε τῆς δημόσιας ἤ ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων), χωρίς νά ξεπερνοῦν τούς 20 στίχους.

β) Νά προσφέρονται γιά τή μελέτη συνθετότερων συντακτικῶν φαινομένων ἤ γιά τή συμπλήρωση ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν στή Γραμματική.

γ) Νά παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον αἰσθητικό, ὥστε ἀπό ἄποψη μορφῆς νά μήν ὑστεροῦν ἀπό τά διδασκόμενα στήν τάξη κείμενα. Καλό εἶναι, τά διδασκόμενα κάθε φορά θέματα νά ἔχουν περιεχόμενο συγγενικό μέ ἐκεῖνο τοῦ διδασκόμενου στήν τάξη ἀρχαίου κειμένου καί μάλιστα νά ἀνήκουν στό ἴδιο γραμματολογικό εἶδος ἤ καί στόν ἴδιο συγγραφέα.

2. Ἑρμηνεία κειμένων ἀπό τό πρωτότυπο, ὧρες 6 ἀπό 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου, ὧρες 5 ἀπό 1η Φεβρουαρίου ὡς τό τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

α) Πλάτωνος : Κρίτων - Ἀπολογία Σωκράτους, ὧρες 3 ἀπό 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου.

I. Ἡ εἰσαγωγή θά περιέχει : Βίο καί διδ/λία τοῦ Σωκράτη, βίο καί συγγράμματα τοῦ Πλάτωνα, τό φιλοσοφικό διάλογο ὡς γραμματολογικό εἶδος.

II. Θά ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική καί αἰσθητική ἐπεξεργασία τοῦ διαλόγου «Κρίτων». Μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας, θά γίνει συνολική θεώρηση τοῦ διαλόγου, γιά νά ἀντιληφθοῦν οἱ μαθητές τό περιεχόμενο, τήν ἐπιχειρηματολογία καί τή δομή τοῦ ἔργου.

III. Στό ὑπόλοιπο διάστημα θά γίνει ἡ γλωσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική καί αἰσθητική ἐπεξεργασία ἐκλεκτῶν παραγράφων τῆς Ἀπολογίας τοῦ Σωκράτη (Κεφ. 1-3 στό σύνολό τους καί παραγράφων τῶν κεφ. 5-6-,9-12, 16,18,20,28 καί 29), ἀφοῦ προηγουμένως δοθεῖ τό γενικό διάγραμμα τοῦ ἔργου, Τό περιεχόμενο τῶν ἐνδιάμεσων ἑνοτήτων θά δοθεῖ περιληπτικά.

IV. Θά ἀκολουθήσει γενική θεώρηση τῶν δύο πλατωνικῶν κειμένων, γιά νά ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητές νά σχηματίσουν τήν εἰκόνα τῆς πνευματικῆς κοινωνικῆς καί ἠθικῆς προσωπικότητας τοῦ Σωκράτη καί νά ἐκτιμήσουν τίς ἀρετές τοῦ Πλάτωνα ὡς πεζογράφου.

β) Ὁμήρου Ἰλιάδα (Ἐκλογές), ὧρες 3 ἀπό 21 Σεπτεμβρίου ὡς τήν 31 Ἰανουαρίου.

I. Ἡ εἰσαγωγή θά περιέχει : Ὁ ἱστορικός πυρήνας τῆς Ἰλιάδας καί ὁ ἐμπλουτισμός του μέ μυθολογικά στοιχεῖα ὁ ποιητής τῆς Ἰλιάδας (μέ σύντομη καί σαφῆ ἔκθεση τοῦ ὁμηρικοῦ ζητήματος) -Περιεχόμενο καί γενικό διάγραμμα τῆς Ἰλιάδας (ὅπου θά ἑρμηνεύεται καί ἡ δομή τοῦ ἔργου) -Ἡ ἐπίδραση τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν στόν ἑλληνικό καί τόν παγκόσμιο πολιτισμό.

II. Θά ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική καί αἰσθητική ἐπεξεργασία τῶν ραψωδιῶν : Α(στ. 1 - 305), Ε(στ. 1 - 317), Ζ (στ. 237-529) καί Ω(στ. 144 - 804).

III. Παράλληλα θά διδαχθοῦν στοιχεῖα μετρικῆς : Τό μέτρο - τά προσωδιακά μέτρα - ὁ δακτυλικός ἑξάμετρος, καί θά γίνει ἄσκηση τῶν μαθητῶν στήν ἔμμετρη ἀνάγνωση.

IV. Μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας θά ἀκολουθήσει γενική θεώρηση, πού θά ἔχει ὡς στόχο τήν κατάδειξη τῶν ἀρετῶν τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως καί τῶν διαφορῶν στό χαρακτῆρα τῶν δύο ὁμηρικῶν ἐπῶν (καί τήν ἐξήγησή τους).

γ) Εὐριπίδη, Ἰφιγένεια ἡ Ἐν Ταύροις ἤ Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι, ἀπό 1η Φεβρουαρίου ὡς τό τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὧρες 3.

I. Ἡ Εἰσαγωγή θά περιέχει : Γέννηση καί ἐξέλιξη τῆς δραματικῆς ποιήσεως-Σύνδεσή της μέ τή διονυσιακή λατρεία. Ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τῆς τραγωδίας καί ὁ ἀριστοτελικός ὁρισμός - Ἑορτές τοῦ Διονύσου καί παραστάσεις δραμάτων στήν Ἀθήνα - Τό ἀρχαῖο θέατρο καί ἡ σκευή του - Οἱ τρεῖς μεγάλοι δημιουργοί : Αἰσχύλος - Σοφοκλῆς - Εὐριπίδης - Βίος καί ἔργο τοῦ Εὐριπίδη - Ἡ σχετική μέ τήν Ἰφιγένεια μυθολογική παράδοση.

II. Θά ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική καί αἰσθητική ἐπεξεργασία τῆς μιᾶς ἀπό τίς δύο τραγωδίες τοῦ Εὐριπίδη. Ἄν κρίνεται ἀποδοτικό ἀπό τόν διδάσκοντα, τά χορικά μέρη μποροῦν νά διδαχθοῦν ἀπό μετάφραση. Παράλληλα θά διδαχθεῖ ὁ ἰαμβικός τρίμετρος καί θά ἀσκηθοῦν οἱ μαθητές στήν ἔμμετρη ἀνάγνωση τῶν διαλογικῶν μερῶν τῆς τραγωδίας.

III. Ὕστερα ἀπό τήν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνείας, θά γίνει συνολική θεώρηση τῆς τραγωδίας. Μέ τά δεδομένα τῆς διδασκαλίας θά τοποθετηθεῖ ὁ Εὐριπίδης στήν ἐποχή του καί στό λογοτεχνικό εἶδος πού ἀνήκει, θά ἀνιχνευθοῦν τό βαθύτερο νόημα τοῦ ἔργου πού διδάχθηκε καί οἱ ἰδέες πού ἐκφράζονται σ' αὐτό, θά γίνει χαρακτηρισμός τῶν κύριων προσώπων τοῦ ἔργου καί θά ὑπογραμμισθεῖ ὁ δραματικός χαρακτήρας του καί οἱ θεατρικές ἀρετές του.

δ) Θουκυδίδη, Δημηγορίες : Ὧρες 2 ἀπό 1η Φεβρουαρίου ὡς τό τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

I. Ἡ Εἰσαγωγή θά περιέχει : Σύντομη ἐπανάληψη τοῦ βίου καί τοῦ ἔργου τοῦ Θουκυδίδη, τήν θέση τῶν δημηγοριῶν μέσα στό ἔργο του καί τό ἱστορικό πλαίσιο τῆς κάθε δημηγορίας πού θά διδαχθεῖ.

II. Θά ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική καί αἰσθητική ἐπεξεργασία τῶν κεφ. 37-50 (Δημηγορίες Κλέωνος-Διοδότου) καί 53-68 (Δημηγορίες Πλαταιέων - Θηβαίων) τοῦ Γ' βιβλίου τῶν Ἱστοριῶν τοῦ Θουκυδίδη.

III. Μέ τή συνολική θεώρηση, πού θά ἀκολουθήσει τήν ἑρμηνεία κάθε ζεύγους δημηγοριῶν, θά ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητές νά κατανοήσουν τό περιεχόμενο καί τήν ἐπιχειρηματολογία, τή δομή καί τίς ρητορικές ἀρετές κάθε λόγου ξεχωριστά καί σέ ἀντιπαράθεση τῶν δύο λόγων μεταξύ τους. Θά γίνει σύγκριση μέ τά διδαγμένα ὥς τήν τάξη αὐτή ρητορικά κείμενα καί θά συζητηθεῖ τό θέμα τῆς αὐθεντικότητας τῶν δημηγοριῶν τοῦ Θουκυδίδη.

3. Εἰσαγωγή στήν κλασσική φιλολογία (1 ὥρα ἀπό 1η Φεβρουαρίου ὡς τό τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους).

Σκοπός :

Ἡ πρώτη συστηματική μύηση τῶν μαθητῶν στήν ἐπιστήμη τῆς κλασικῆς φιλολογίας, ἡ γνωριμία τους μέ τούς διάφορους κλάδους της καί ἡ συνειδητοποίηση τῆς σημασία της γιά τόν παγκόσμιο καί ἰδιαίτερα ιγιά τό νεοελληνικό πολιτισμό.

Ὕλη :

I. Ἡ κλασσικὴ φιλολογία ὡς ἀνθρωπιστικὴ ἐπιστήμη. Περιεχόμενο, ὁρισμὸς καὶ κλάδοι τῆς κλασσικῆς φιλολογίας.

II. Ἡ παράδοση τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων :

Εἰσαγωγή : Οἱ σχετικὲς φιλολογικὲς ἐπιστῆμες :

1. Γραφή : Προέλευση τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου - Τὰ ἑλληνικὰ ἀλφάβητα : τοπικὰ ἀλφάβητα - ἑνοποίηση ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου - Ἐπίδραση στὸ λατινικὸ καὶ τὸ σλαβικὸ ἀλφάβητο. Τύποι ἑλληνικῶν γραφῶν : ἡ μεγαλογράμματη καὶ ἡ μικρογράμματη γραφή.

2. Ὕλες γραφῆς - τύποι βιβλίων : Πάπυρος - μεμβράνη - χαρτί. Κύλινδρος καὶ κώδικας.

3. Ἀντιγραφὴ φιλολογικῶν κειμένων : α) Κλασσικὴ ἐποχὴ - ἀλεξανδρινὴ ἐποχή : Ἀλεξάνδρεια καὶ Πέργαμος - Ἐπιλογὴ κειμένων καὶ «κανόνες» συγγραφέων, β) Βυζαντινὰ κέντρα γραφῆς (Πρώτη Ἀναγέννηση : Ἀρέθας (Scriptoria μοναστηριῶν) - Ἀναγέννηση - Editiones Primae.

4. Ἀξιολόγηση τῶν κωδίκων - Χρονολόγησή τους (ὕλη - τύπος γραφῆς - χάραξη κ.λπ.). Ἡ προσφορὰ τῶν φιλολογικῶν παπύρων.

5. Ἡ δραστηριότητα τῶν νεώτερων φιλολόγων γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ἀρχαίων κειμένων. Οἱ σπουδαιότερες σειρὲς ἐκδόσεως ἀρχαίων συγγραφέων.

ΛΑΤΙΝΙΚΑ, Ὧρες 2.

Α. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ διδακτικοῦ ἔτους ὡς 31 Ἰανουαρίου:

1. Γλωσσικὴ διδασκαλία, Ὥρα 1.

Συνέχεια τῆς ἀναγνώσεως, τῆς μεταφράσεως καὶ τῆς γλωσσικῆς ἐπεξεργασίας κειμένων ἀπ' τὸ ἐγκεκριμένο διδακτικὸ ἐγχειρίδιο τοῦ Lhomond, ὅπως στὴν Α' τάξη. Συμπλήρωση τῆς διδασκαλίας τῆς Γραμματικῆς μὲ ἐξέταση καὶ ἐμπέδωση κυρίως τῶν γραμματικῶν φαινομένων ποὺ δὲν διδάχτηκαν στὴν προηγούμενη τάξη. Παράλληλα θὰ γίνει συστηματικὴ διδασκαλία τῶν κυριοτέρων, ἰδιόμορφων κυρίως, συντακτικῶν φαινομένων τῆς λατινικῆς (γερούνδιο, γερουνδιακό, ὕπτιο, γερουνδιακὴ ἕλξη, ἀφαιρετική, ἀκολουθία τῶν χρόνων κ.τ.ὅ.)

Τὰ ὅσα προβλέπονται στὶς περιπτώσεις Αβ καὶ Αγ τοῦ προγράμματος τῆς Α' τάξεως Κλασσικοῦ Λυκείου ἰσχύουν καὶ γιὰ τὴν τάξη αὐτή.

2. Ἑρμηνεία Κειμένων, Ὥρα 1.

Ἀνάγνωση καὶ ἑρμηνεία τοῦ βίου τοῦ Ἀννίβα τοῦ Κορνηλίου Νέπωτα ἀπὸ ἐγκεκριμένο διδακτικὸ ἐγχειρίδιο.

Β. Ἀπὸ τὴν 1 Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους :

Ἑρμηνεία Κειμένων, Ὧρες 2.

Ἀνάγνωση καὶ ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν περικοπῶν ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Ἰουλίου Καίσαρα De Sello Civilli.

Κατὰ τὴ διδασκαλία τῶν κειμένων : Σύντομα στοιχεῖα γιὰ τὸ βίο καὶ τὰ ἔργα τῶν συγγραφέων ποὺ διδάσκονται καὶ ἀδρομερὴς ἐπισκόπηση τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πνευματικοῦ πλαισίου στὸ ὁποῖο ἐντάσσονται πρόσωπα καὶ γεγονότα.

Γερμανικὴ Γλῶσσα. Ὧρες 2.

Διδακτέα Ὕλη.

Προφορά :

α) Ὀρθὴ προφορὰ καὶ τονισμὸς μὲ συστηματικὲς ἀσκήσεις. Ἰδιαίτερη προσοχὴ στὰ γράμματα ποὺ προφέρονται διαφορετικὰ στὴ Γερμανικὴ ἀπ' ὅτι στὴν Ἑλληνική.

β) Καθοδήγηση καὶ εἰσαγωγὴ στὴ συνειδητὴ καὶ κριτικὴ ἀκρόαση ὡς προϋπόθεση γιὰ μιὰ σωστὴ προφορά.

Προφορικὲς Ἀσκήσεις :

1. Ἐπεξεργασία καὶ κατανόηση ἁπλῶν κειμένων καὶ διαλόγων.

2. Ὑποδειγματικὲς ἀσκήσεις μὲ σκοπὸ τὴν ἀσφαλὴ καὶ συστηματικὴ γνώση τῆς Γραμματικῆς, τοῦ Συντακτικοῦ καὶ τοῦ Λεξιλογίου.

3. Ἀνάθεση ρόλων μὲ ἀντίστοιχη ἀπόδοση διαλόγων.

4. Ἐρωτήσεις καὶ ἁπλὲς συζητήσεις σχετικὲς μὲ τὰ κείμενα καὶ μὲ πληροφορίες γιὰ τὶς χῶρες ὅπου ὁμιλεῖται ἡ γερμανικὴ καὶ κυρίως τὴ Γερμανία.

5. Τροποποίηση διαλογικῶν κειμένων ὡς πρὸς τὸ πρόσωπο καὶ τὸ χρόνο μὲ σκοπὸ τὴ χρήση ἀντίστοιχων γραμματικῶν τύπων.

6. Μετασχηματισμὸς τῶν κειμένων σὲ διαλόγους καὶ τῶν διαλόγων σὲ ἀφηγήσεις.

7. Σύντομες συζητήσεις σὲ θέματα καθημερινῆς ζωῆς (π.χ. σπίτι καὶ κατοικία, ἀναζήτηση κατοικίας, συναντήσεις, ταχυδρομεῖο, ψώνια, πληροφορίες, γιὰ τὸ δρόμο, τὴ συγκοινωνία, γιὰ ἀτυχήματα, καὶ γιὰ ἄλλα περιστατικά).

Ἀνάγνωση :

α) Ἀνάγνωση Ἰδιωματισμῶν καὶ προτάσεων, ποὺ γράφονται ἀπὸ τὸ διδάσκοντα στὸν πίνακα.

β) Ἀνάγνωση κειμένων καὶ διαλόγων σχετικῶν πρὸς τὰ ὑπ' ἀριθ. 7 τῶν «προφορικῶν ἀσκήσεων» θέματα.

γ) Ἀνάγνωση κειμένων ἀπὸ διάφορα ἀναγνωστικὰ βοηθητικὰ βιβλία (Lesehefte).

Λεξιλόγιο :

Τὸ λεξιλόγιο αὐτῆς τῆς τάξεως περιλαμβάνει περίπου 800 λέξεις τοῦ βασικοῦ γερμανικοῦ λεξιλογίου. Ἡ ἐκλογὴ τῶν λέξεων καὶ τῶν σχετικῶν ἐκφράσεων γίνεται μὲ βάση τὴ συχνότητα καὶ χρησιμότητά τους στὴν καθημερινὴ ζωή.

Γραμματικὴ καὶ Συντακτικό :

1. Γενικὴ τοῦ οὐσιαστικοῦ.
2. Κλίση τοῦ ἀσθενοῦς οὐσιαστικοῦ (ὀνομαστική, αἰτιατική, δοτική, γενικὴ στὸν ἑνικὸ καὶ πληθυντικό).
3. Κλίση τῆς ἀόριστης ἀντωνυμίας (Ein, Welcher) καὶ ἡ χρήση της.
4. Ἡ ἀπρόσωπη ἀντωνυμία «ES» καὶ ἡ θέση της στὴν πρόταση.
5. Ἡ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία, χρήση καὶ κλίση.
6. Κλίση τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας.
7. Ἀπάντηση μὲ πρόθεση καὶ ἀόριστη ἀντωνυμία.
8. Ὁ παρωχημένος χρόνος.
9. Παρακείμενος.
10. Ὑπερσυντέλικος.
11. Προστακτική.
12. Συμπλήρωση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὰ βοηθητικὰ ρήματα.
13. Κλίση ἐπιθέτου.
14. Δευτερεύουσες προτάσεις : αἰτιολογικές, συνδετικές, συγκριτικές, προτάσεις εἰσαγόμενες μὲ «DASS».

ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συστηματικὲς γραπτὲς ἀσκήσεις ζητοῦνται ἀπὸ τὸ μαθητὴ μόνο σχετικὰ μὲ ὅ,τι ἔχει διαβάσει ἢ ὁμιλήσει.

1. Ὑποχρεωτικὴ ἀντιγραφὴ κειμένων καὶ διαλόγων περιεχομένων στὸ διδ. βιβλίο.

2. Ὑπαγορεύσεις.

3. Γραπτὲς ἀσκήσεις γραμματικῆς στὴν αἴθουσα καὶ στὸ σπίτι.

4. Συμπλήρωση ἐλλειπῶν κειμένων γιὰ γραμματικὴ καὶ ὀρθογραφικὴ ἄσκηση.

5. Γραπτὸς μετασχηματισμὸς τῶν διαλόγων.

6. Γραπτὸς μετασχηματισμὸς τῶν κειμένων σὲ διαλόγους.

7. Μετασχηματισμὸς τῶν διαλόγων σὲ ἀφηγηματικὲς ἐκθέσεις ὡς ἄσκηση στὴν ἀφηγηματικὴ διατύπωση καὶ ὡς προάσκηση γιὰ τὴ σύνταξη ἐκθέσεως.

8. Πρῶτες σύντομες ἐκθέσεις σὲ θέματα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ περιέχονται στὸ διδακτικὸ βιβλίο.

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ τὴν ἐκτέλεση τοῦ παρόντος.

Ἀθῆναι, 10 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»		1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Στὸ Τέταρτο τεῦχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 1[illegible]) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγες μαζὶ μ'αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ[illegible]ΛΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ